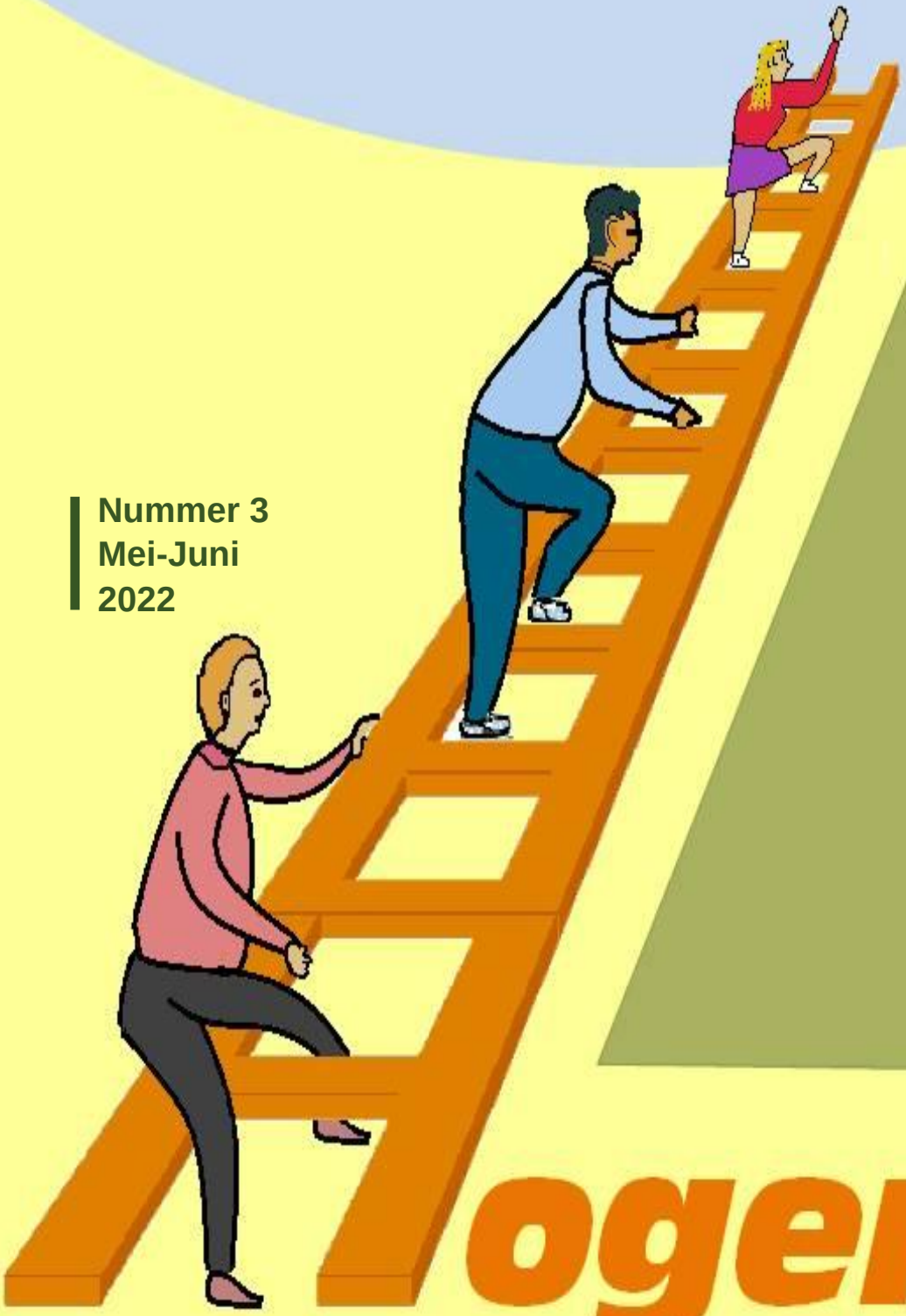
Nummer 3
Mei-Juni
2022

Hoger-op

In deze uitgave:

- Maakt alle volken tot Mijn discipelen
- Hogerop in broederschap
- De brief van Paulus aan de Filippenzen (1)
- Naar Jezus' voorbeeld
- Het fundament geeft levenskracht (3)
- De gezonde leer (3)
- Wijsheid uit het Spreukenboek (2)
- Jeugdrubriek: Vast wel?
- 'Dit zal ik nooit vergeten' - getuigenis
- Het volle evangelie van Marcus (1)

volle evangelie magazine

HOGER-OP

no. 3 mei-juni 2022

INHOUDSOPGAVE

2 Colofon
3 Van de redactie
3 Maakt alle volken tot Mijn discipelen - Roel Schipper
6 Gedicht: Want achter elke traan… - Hanny Laurita
6 Hogerop in broederschap - Redactie n.a.v. boodschap Cees Visser
9 De brief van Paulus aan de Filippenzen (1) – J.E. van den Brink
12 Videofragment J.E. van den Brink - Kamp VEG Den Haag, 1983
12 Naar Jezus' voorbeeld - Eljakim Nuijten
13 Het fundament geeft levenskracht (3) - Dick Tom
15 U bidt voor mij - Gerrit van Ek
16 De gezonde leer (3) - Jildert de Boer
18 Zang en muziek (met twee liederen) - Henk Verbeek
19 Wijsheid uit het Spreukenboek (2) - Jan de Jong
20 'Goud vanouds' - Bijzondere preken: Jan Fluit
20 Jeugdrubriek: Vast wel? - Zeina Bassa-Dafesh
23 'Dit zal ik nooit vergeten' - Ruurd Visser
24 Boek verschenen: Het volle evangelie van Marcus door Paul de Groes - Redactie
24 Websites: links naar volle evangeliegemeenten en overige sites; link artikel redactie op de website; link Israël-artikel door Piet Guijt op de website

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: https://www.hoger-op.nl

De extra artikelen van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook het digitale blad 'Hoger-op' is te vinden onder Magazine in PDF-vorm. Gemeenten die achter het volle evangelie staan, zijn te vinden onder dát kopje met hun websites en onder Links staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button Contact. Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

HOGER-OP DIGITAAL TE KLEIN?

"Het blad gebruikt een te klein lettertype" (dat is Calibri 10). *"Het is voor ons ouderen bijna niet te lezen…" hoorde ik enkele keren. Wat is daaraan te doen?*

Wil je het Hoger-Op magazine vergroten? Rol dan het wieltje op je muis samen met de ingedrukte Ctrl toets. Naar voren rollen is vergroten en naar je toe is verkleinen. Je kan dan zelfs meer dan 100% inzoomen. Dat werkt ook op webpagina's zoals de Hoger-op website.

VEEL SUCCES!

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (d.w.z. het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het wordt naar een aantal volle evangelie gemeenten gestuurd en het is onze wens dat het *intern doorgemaild wordt naar de gemeenteleden*. *Hiervoor vragen we de 'goodwill' van een leidinggevende of contactpersoon.* De bedoeling is dat het blad ongeveer om de twee maanden verschijnt (6x per jaar) en het heeft een omvang van 24 pagina's.
Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden. Door de publicatie als pdf op de website https://www.hoger-op.nl (*met een link voor de ontvangers per e-mail)* kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Redactie
Jildert de Boer
Vormgeving
Henk Verbeek
Verantwoording en copyright
Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.
Correspondentieadres
Jan Azn. Leeghwaterstraat 6
3841 KC Harderwijk
Tel. 06-27269342;
E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

De tweede mijl gaan

"En zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem" (Matth. 5:41). De Joden werden in die tijd gedwongen om onder de Romeinse overheersers de bagage te dragen van de Romeinse bezetter. Ongewild werden ze zo koerier voor een ander. De eerste mijl was verplicht, maar Jezus moedigt aan door te zetten en dieper adem te halen door de tweede mijl er vrijwillig bij te lopen. Je kunt die tweede mijl vanuit liefde pas gaan, als je eerst de eerste mijl van je gewone verplichtingen hebt gedaan. Die tweede mijl komt vaak ongelegen. In de Bergrede gaat het er steeds om meer te doen dan het gewone normaal menselijke, zoals onder het oude verbond gebruikelijk was. Met Zijn ***"maar Ik zeg u"*** in Matth. 5 legt Jezus er een schepje bovenop en vraagt van ons op te stijgen naar het goddelijk-normale. Onze gezindheid zal zijn: "Ja, het mag iets meer zijn." Bijv. ***"Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen"*** (Matth. 5:45). Met als climax: "U zult volmaakt zijn, zoals uw hemelse Vader volmaakt is" (Matth. 5:48). Dat is in het nieuwe verbond ons doel. Veel christenen redeneren dan met de bedélingenleer: "Dat is onmogelijk, de Bergrede is bedoeld voor het duizendjarige vrederijk." Op die manier wordt geen of onvoldoende rekening gehouden met de doop in en vervulling met heilige Geest die het mogelijk maakt! Als discipelen van Jezus mogen we de hoge weg leren gaan. Dat is de weg waarop liefde en geestelijke gaven samengaan (1 Kor. 12:31). Qua dienstbaarheid kunnen we ook nog steeds lessen trekken uit passages in het oude verbond, bijv. Rebekka die op de vraag van de knecht van Abraham niet slechts hem snel (!) te drinken gaf, maar *uit zichzelf* ook meteen de 10 kamelen te drinken gaf tot ze genoeg (!) hadden. We weten dat kamelen wel een 'slokje' lusten! (Gen. 24:10-28). Laten wij ons erin oefenen om niet slechts dat te doen wat ons gevraagd wordt, maar de tweede mijl gaan: uit onszelf iets extra's doen of voor een verrassing zorgen voor de ander. Word je gezegend in de gemeente, zegen dan ook zelf anderen. In de gemeente gaat het niet om 'drie mijlen' te gaan door overactief te worden en over je grenzen te gaan in het zichtbare, daar word je overspannen van. Geen enkele mijl gaan - door niet in beweging te komen en passief of lui te blijven - is evenmin de bedoeling van de Heer. De Bijbel spreekt niet over deze twee uitersten. Ga daarom van harte, van binnenuit, de tweede mijl, zoals de Heer aangeeft!

MEDEDELINGEN

- ***Uiterste datum indienen kopij voor no. 4 van juli-augustus 2022 (extra!) is 10-07-2022.***
- *Soms kan een bijdrage blijven 'overstaan' voor het volgende nummer wegens ruimtegebrek.*
- In het volgende nummer o.a. artikelen van Toon van den Hoorn, Jacques Schoenaers, Ronald Kemp, Christiana v.d. Velde, Piet Guijt en Peter Annotee.

MAAKT ALLE VOLKEN TOT MIJN DISCIPELEN

(Matth. 28:19a)

Opleiding – uitzending – eindbestemming

Door Roel Schipper

Opleiding

Jezus was als tiener reeds bezig met de dingen van zijn Vader. Als jongen groeide Hij, evenals alle andere kinderen op in het Joodse godsdienstige leven met zijn wetten en voorschriften.

In het toenmalige Joodse onderwijssysteem ging elke Joodse jongen op *zesjarige leeftijd naar* ***Beth Sefer*** ('Huis van het Boek'), de plaatselijke synagogeschool, om tot zijn tiende de eerste vijf boeken van Mozes uit het hoofd te leren.

Na deze vier jaar werden de meeste kinderen naar huis gestuurd. Alleen de beste leerlingen mochten doorleren in ***Beth Talmoed*** ('leerhuis').

Na vier jaar lang de Wet en de Profeten uit het hoofd te hebben geleerd vond er opnieuw een selectie plaats voor ***Beth Midrash*** ('huis van studie'). Alleen de allerslimsten mochten naar deze school om zelf een rabbi te worden. Zij mochten *zelf een rabbi uitkiezen* die hen zou opleiden. Zij moesten zichzelf voorstellen met de woorden: '*Rabbi, ik wil uw talmid* (leerling of discipel) *worden. Wilt u me alstublieft toelaten in uw Beth Midrash?*' Denk niet dat de rabbi zomaar 'ja' zou zeggen. Je moest uiterst intelligent en zeer religieus zijn. Bovendien wilde de rabbi nagaan of je werkelijk tot een van de besten onder de besten behoorde. Hij zou je uitgebreid testen om te zien of je goed genoeg was om net als hij te worden.

Alleen als je in de ogen van de rabbi goed genoeg was zou hij je de gedroomde woorden toevertrouwen: ***"Lech acharai = Kom, volg mij!"*** Ik geloof in jou. Jij kunt net zo worden als ik ben. Jij kunt doen wat ik doe." Dit was zo'n beetje de grootste eer die jou en je familie ten deel kon vallen: je werd een talmid van de rabbi.

Helaas kregen de meeste Joodse jongens de woorden '*lech acharai*' nooit te horen. Zij hoorden niet bij het selecte groepje van de allerbesten. Zij werden door de rabbi afgewezen met de woorden: "*Ga maar naar huis en doe wat je vader doet. Word pottenbakker, herder of visser.*" Met andere woorden: "Je hebt niet wat nodig is om zoals ik te worden. Je bent niet goed genoeg om mij te volgen. Jij hoort er niet bij."

Je kunt je wellicht voorstellen hoe groot de impact was op Simon en Andreas toen zij de woorden van Jezus hoorden: ***"Lech acharai, kom, volg Mij."*** Daar waar zij in hun jonge leven te horen kregen dat ze niet goed genoeg waren, worden ze nu uitgenodigd discipelen te worden van Jezus. *De enige Rabbi die naar zijn leerlingen toekomt en hen*

uitnodigt. In Joh 15:16 staat: ***"Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen"*** (vergelijk Luk 6:13).
'Het dagelijks leven ten tijde van Jezus' (Henry Daniel-Rops):
Wat leerde men op school? *Voornamelijk de Thora, of eigenlijk praktisch niets anders dan de Thora, de heilige Wet van God.* Men moest zei men, *"het kind vetmesten met de Thora, zoals een men een stier op stal vetmest"* (*Baba Bathra 21,9)*
De Thora diende tot alles, zelfs om het alfabet te leren; om het onderwijs aantrekkelijker te maken vormde men van elke letter woorden, zoals in onze eerste leesboekjes, en men deed dat zó dat deze weer een morele les inhielden. *Taal, grammatica, geschiedenis, aardrijkskunde werden uit de bijbel onderwezen, of tenminste de eerste beginselen ervan. Daar vindt men de beste wetenschap en de bron van geluk,* zegt de geschiedschrijver Flavius Josephus (*'Joodse Oudheden'* 4, 8-12). Hijzelf beroemt zich erop de Schrift op zijn veertiende van het begin tot het einde te hebben gekend en Paulus herinnert Timotheüs eraan, ***dat hij van kindsbeen af de heilige Schrift kende*** (2 Tim. 3:15)
De Thora was de waarborg voor Israëls bestaan: op deze berustte al zijn hoop; *men moest haar dus navorsen*, haar verheerlijken haar leringen grondig onderzoeken, er werkelijk het geestelijk voedsel voor het uitverkoren volk van maken. Psalm 119:162 zegt*:* ***"Ik verblijd mij over uw woord als iemand die rijke buit vindt"***
Het is heel frappant dat Jezus al op heel jonge leeftijd zo'n intieme relatie met zijn hemelse Vader heeft.
Als de Vader zijn Zoon roept om te beginnen met zijn taak, dan valt het op dat Jezus niet zomaar begint, maar aandachtig luistert naar zijn Vader. *De evangelist Mattheüs zegt dat de Heer lette op de vervulling van de profetieën (15x komt dat voor!).*

Roeping
Ik vind het heel *boeiend en leerzaam* om eens na te gaan, hoe Jezus zijn eerste discipelen roept. Als Hij in het openbaar gaat optreden gaat Hij evenals de rabbijnen, discipelen om zich heen te verzamelen. Toch zijn er belangrijke verschillen op te merken.
Het meest opvallend is, dat *Jezus zèlf het initiatief neemt* om een relatie met zijn toekomstige discipel aan te gaan. Het was gewoonte dat de a.s. leerling zichzelf ging aanmelden. *Jezus, echter, kiest zijn discipelen zelf en nodigt ze uit Hem te volgen.*
Het bijzonder belangrijk op te merken dat het voor de aanstaande volgelingen van Jezus *een eerste vereiste* is om - zoals Jezus het zegt: *àchter Hem* te komen.
Dàt was een fundamenteel verschil met de rabbijnse gewoonte. En dàt is nu juist *de kern van het discipelschap* zoals de Heer het bedoelt.

Terwijl bij de rabbijnen het vooral de leer is waarop grote nadruk wordt gelegd, is het bij de Here Jezus juist *zijn eigen dagelijkse levenswandel*. Achter Hem komen betekent: de Heiland stelt zijn *eigen levenswandel ten voorbeeld* aan zijn volgelingen (zo ook Paulus: Fil. 3:17 en Petrus: 1 Petr. 5:3) In 1 Petr. 2:21 staat: Dat Hij *"**voor u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden**.*)
Dit *achter Hem komen*, heeft bovendien een *verstrekkende consequentie*. Jezus verwoordt het zo in Matth. 16:24 (NBG-vert.): ***"Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij."*** In Luk 9:23 lezen we zelfs: ***dagelijks*!)**

Zelfverloochening

- Niet alleen bepaalde dingen in je leven nalaten of opgeven, bijvoorbeeld wereldse vrienden, maar de controle en leiding over je leven aan de Heer geven. (*Heer, wat wilt U dat ik doen zal*?).
- Het heil van de naaste moet voorrang hebben in je leven. Als je de hemelse roeping deelachtig wilt worden, dan zul je bereid moeten zijn om in de zichtbare wereld de geringste te zijn/worden. Ook ten opzichte van je broeder of zuster! ***"Doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf"*** (Fil. 2:3; Matth. 10:37-38).

Kruisiging is een schokkende metafoor voor discipelschap: *een smadelijke ter doodbrenging* van grote misdadigers. Een door de Romeinen tot de kruisdood veroordeelde droeg zelf de dwarsbalk (Joh 19:17). De discipelen moeten *bereid zijn als een uitgestotene te sterven*! Het is delen in de smaadheid van Christus*. Belijden en navolging impliceren lijden!*
In Luk 14:27 (NBG-vert.) lezen we**: "*Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn*!"**
'Je kruis dragen', slaat in de Bijbel niet op ziekte, waarmee God voor de mens een bedoeling zou hebben. Maar op de smaad, de afwijzing, het buitengesloten worden, vanwege het volgen van Jezus!
Het volgen van Jezus is zó radicaal, dat het opvalt dat Jezus in zijn spreken over discipelschap altijd spreekt over *het prijsgeven van het aardse!* (vergelijk Paulus in Fil. 3:8: ***"Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen.)***

'Dit alles' ziet op zijn vertrouwen op zijn afkomst, op zijn besnijdenis, op zijn gerechtigheid die hij meende te bezitten door de inzettingen der vaderen te onderhouden. Al deze zaken waren blokkaden voor hem om verder op de weg van het heil te wandelen. *Wie daar niet toe bereid is, kan Jezus' discipel niet zijn*. Ook al heb je nog zoveel sympathie voor Jezus. Je zult tevens bereid moeten zijn, afstand te doen van je eigen religieuze opvattingen en meningen, om die van de Meester te kunnen overnemen en Hem *in àlles* na te volgen. (ook die van aangedaan onrecht: ***"Vader, vergeef het hun…"*)** Wat is dat moeilijk! In Openb. 14:4 wordt gezegd: ***"Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook (door) heengaat."***

- *Zijn deze woorden van Jezus niet een grote ontgoocheling?*

- *Wil je de Heer nu nog wel volgen?*
- *Vraagt de Heer niet teveel van zijn volgelingen?*

Uitzending en eindbestemming

Nee! … De Heer geeft geweldige beloften: ***"Als wij delen in zijn lijden, zullen we ook delen in zijn verheerlijking!"*** (Rom. 8:17). *Hij belooft een ongekende heerlijkheid, voor degene die bereid is koste wat kost Hem te volgen en het leertraject met Hem wil afleggen. Zij zullen aangesteld worden als gezagsdragers en met Jezus als koningen mogen heersen!* (Luk 19:17; 1 Kor. 6:2; Luk 18:29-30; 1 Kor. 2:9; Openb. 20:4).

Waarvoor roept de Heer discipelen? *Hij kan zonder hen niet openbaar worden.* Hij heeft betrouwbare medewerkers nodig. Zij worden eerst *hoorders* en vervolgens *daders en predikers*.

Hand. 1:8 (NBG-vert.): ***" …maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde."***

Jezus zal in hen gezien worden! ***"Toen zij nu de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en bemerkt hadden, dat zij ongeletterde en eenvoudige mensen uit het volk waren, verwonderden zij zich, en zij herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren"*** (Hand. 4:13).

Als Hij langs de zee van Galilea gaat, *ziet Hij* twee broers, Simon en Andreas.

Jezus, die de hier genoemde broeders *al kende* uit de omgeving van Johannes de Doper, gaan Jezus volgen na de uitspraak van Johannes de Doper: ***"Zie het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt"*** (Joh. 1:29). Het verlaten van schip en familie is dus niet zo abrupt als Mattheüs 4:20 ons zou willen doen geloven (zie ook Joh. 1:37).

Jezus ziet (niet alleen met zijn natuurlijk oog, maar vooral met zijn geestelijk oog!) dat Petrus en zijn broer Andreas *een net in zee werpen!* Het is een *werpnet*. Men wierp het uit, terwijl men in de zee stond. *Dit doen ze sàmen.* Dan zegt Jezus: ***"Ik zal u vissers van mensen maken"*** (Matth. 4:19). Met een beeld, ontleend aan hun beroep, geeft Jezus dan te kennen, waartoe Hij hen bestemd heeft: Hij gaat hen vissers van mensen *màken*. *Dit duidt op een proces*, op een ontwikkeling. *Dat ben je niet zomaar*. Daar is inzet en volharding voor nodig! Zij zullen dus langs de weg van het nauwkeurig letten op Jezus, Jezus' *medewerkers worden.*

De zee is hier beeld van de geestenwereld en wel speciaal van de machten der duisternis. *Het vangen* is het redden daaruit. Misschien speelt in dit beeld ook mee dat vissen altijd tegenspartelen. Natuurlijk georiënteerde en vleselijk gezinde mensen of gelovigen, hebben zo hun eigen ideeën en opvattingen over God en Jezus. Ze geloven op hùn manier. Ze laten zich niet vangen of moeilijk overtuigen en gezeggen! (***"Gehoorzaamheid des geloofs"*** komt 2x voor in de Romeinenbrief, namelijk in 1:5 en 16:26).

Petrus zegt dan ook in Hand. 2:40: ***"Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht."***

Verkeerd=*skolios* (vergelijk scoliose: zijwaartse *verkromming* van de ruggengraat). Denk aan de vrouw uit Lukas 13 wier rug helemaal verkromd was, zodat ze zich niet kon oprichten. Het werk van de boze! Deze verkromming bepaalt je gang in deze wereld. (***"krom en verdraaid geslacht",*** Fil 2:15) Steeds weer lezen we dat de Heer alles weer gaat rechtzetten, oprichten. (Denk aan het lied: *"Wanneer alles geheeld en opgericht is en sporen van 't oude zijn uitgewist…"*)

Verzet je niet, laat je vangen in het vangnet van de Here Jezus. Spartel niet tegen! En laat je terecht brengen. (2 Kor. 13:11 zegt: ***"Laat u terechtbrengen; laat u vermanen…"***)

Hieruit blijkt dus de *hoge roeping en taak* van de volgeling van Jezus: mensen als buit binnenbrengen in het Koninkrijk der hemelen. Dààrtoe zou Jezus hen *toerusten en bekwamen***.** Ze zouden daarvoor nog *heel veel moeten leren* en ook … *a*fleren. Een heel *leer*proces! Jezus zegt zelfs: ***"Al wie volleerd is zal zijn als zijn Meester"*** (Luk. 6:40).

Merk op dat Jezus hier geen Schriftgeleerden roept, maar ***"ongeletterde mensen"*** (Hand. 4:13) (Dat wil zeggen: mensen met weinig geleerdheid). Ze worden niet geroepen om een theologische opleiding te volgen in Jeruzalem, maar *om mensen te redden en bekwaam te maken voor het Koninkrijk van God.*

Jezus ziet nog twee broeders: Jakobus en Johannes (Matth. 4:21). En waar zijn zij mee bezig? Ze zijn bezig in het schip ***hun netten in orde te brengen.*** De Heer slaat hen nauwkeurig gade. Hun netten waren bij een vorige visvangst beschadigd en nu zijn ze *bezig herstelwerk te verrichten*.

Dit is het waar de Here Jezus bij bepaald wordt. *Zij* zijn de geschikte kandidaten. De Heer gaat hen roepen om volgelingen van Hem te worden. Maar wat spreekt de Heer nu zo bijzonder aan als Hij hen bezig ziet? Wel, het geheim kun je *in de grondtekst ontdekken*. Daar staat voor ***het in orde maken van hun netten*** het werkwoord *katatizo*= in orde brengen; in de vorige toestand herstellen*, iemand maken tot wat hij behoort te zijn*; uitrusten, toerusten, klaarmaken. Ze zijn dus bezig…

Zo zullen ze ook als vissers van mensen bekwaam gemaakt worden om *in* het schip (in de gemeente) *het herstelwerk te verrichten aan de door de duivel beschadigde mens*. Dat was immers ook de taak van de Heiland. (= de Helende!) De profeet Jesaja had reeds geprofeteerd:

Jes. 58:12 (NBG-vert.) geeft aan: ***"En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten".***

Dat zijn dus medewerkers die bij de Heer passen. Zij zullen onder leiding van de Heer *een fijne teamgeest* gaan ontwikkelen. De Heer gaat zijn boodschap toevertrouwen aan mensen waarop Hij aankan. Mensen die tegen een stootje kunnen. *Mensen die trouw zijn en vertrouwd zijn met beproeving en strijd.*

Zo werd Jozua door zijn *volharding en trouw* geschikt gemaakt om *de opvolger van Mozes* te zijn. Zo had David *geleerd als herder in te staan voor het welzijn van zijn schapen* en was - toen hij later koning van Israël werd - de

geschikte geestelijke leider zijn volk.
Later zal echter blijken dat de Heer hen niet laat vallen, wanneer allen Hem in de steek laten als het wel heel zwaar wordt. Dan gaat Hij de weg alleen.
De opmerking ***"het in orde brengen van de netten"*** heeft dus een diepe, geestelijke betekenis. Daarvoor is *bekwaamheid en geduld* nodig. Hetzelfde werkwoord komen we tegen in Luk 6:40**:** ***"Maar al wie volleerd is, zal zijn als de Meester."*** Dus al wie *volleerd is in het herstellen van*, het terugbrengen in de *oorspronkelijke toestand, het toerusten en het terechtbrengen* van beschadigde mensen, die zal zijn als zijn Meester. *Hiertoe werd Jezus juist door de Vader bekwaam gemaakt: als Redder en Hersteller!*
We mogen herstelwerk aan elkaar verrichten...

Paulus was ook op gericht op dit herstelwerk!
Wie dat intense verlangen ook heeft, is op weg te worden als de Meester. De Heer roept ook jou om zo'n discipel te zijn!
Zijn afscheidswoorden luidden: ***"Gaat dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen!"***
(Dit is: mijn/jouw navolgers!) (vergelijk 1 Kor. 6:11; Fil. 3:17; 1 Thess. 1:6; Hebr. 6:12).

GEDICHT

**'Mijn geliefd kind, zegt God… wat ben je dápper en sterk… want Ik zie dat je blíjft geloven in mijn kracht!
Want achter élke traan mijn kind, zie Ik jouw glimlach, je hóóp en vertrouwen elke dag weer in Mij en je diepe geloof: 'Heer… Ú bent bij mij!'**

'Want élke traan mijn kind, elke strijd en pijn in je leven verandert in dánk… in glorie en eer aan Mij en steeds weer een vást en zeker weten: 'Vader… wat er ook gebeurd, Ú bent erbij door de krácht die U mij geeft, omdat U leeft!'

'Omdat je weet mijn kind, dat Ik jou nooit teleurstel en je omring met mijn líefde, zodat je kunt stralen en sprankelen staan in míjn autoriteit en strijdend overwinnen, ook al lijkt het soms of de vijand gaat wínnen… zal je met een juíchend hart… dankbaar, zegevierend zingen!'

Hanny Laurita

HOGEROP IN BROEDERSCHAP

Naar een toespraak van Cees Visser gehouden op de contactdag op 2009-03-28 te Amersfoort. De boodschap is met zijn toestemming enigszins bewerkt door de redactie (met dank aan Corrie Kuster die de boodschap vanaf de mp3 uittypte). Wil je deze boodschap als mp3 beluisteren? Klik dan HIER

Gods verlangen naar meer broederschap en eenheid

Het is een intens verlangen, allereerst van de Heer, om *hogerop in broederschap* te komen. Onze Heer wil dit hogerop komen bewerken en laten gebeuren in ons. Hij nodigt ons uit, Hij zet zich in voor ons. Hij is het ook die deuren opent en wegen toont. Kom maar hogerop is Zijn appèl aan ons. Kom dichterbij en leer broederschap van Mij. Dat is: ontwikkel het broederleven met Mij, word maar één met mij en met elkaar. Dat bad Jezus al op aarde in Johannes 17: ***"Vader maak ons één."***

Samenleven als broeders en zusters

God weet wat daarvoor nodig is. Hij werkt eraan, ook nu vandaag. Hogerop in broederschap in het samen leven als broeders en zusters met elkaar, dat verlangen wij ook.

Br. Henk Boonstra verwoordde dat in een nabespreking dat intense verlangen als volgt: *"Ik wil een broeder zijn, ik* ***kies*** *ervoor een broeder te zijn."*

We willen dat samen invullen en laten geschieden. Maar dat niet alle deuren daar naar toe open zijn, is ons ook duidelijk.

Aardse pogingen?

We willen het net als u, maar hoe nu samen verder? Hoe mogen we dat invullen? Wat stelt U Heer daarin aan de orde vandaag voor mij, voor ons? Moeten wij ons meer met elkaar en anderen verbroederen? Moeten we gaan 'polderen', meer bij elkaar komen, dan alleen op een zaterdag? We gaan samen meer doen, dan groeit het wel, is dat het wat de Heer bedoelt? Of zijn dat aardse, organisatorische wegen, waar je misschien een eind mee komt, maar toch niet is, wat de Vader en Jezus beogen…

De hemelse werkelijkheid op aarde gaan beleven

Kom hoger op! Kom boven het aardse uit, richt je op Mij! Bewandel de weg die Ik je wijs, de weg in de hemel. Ik wil het je openbaren en samen met jullie baren: hemelse broederschap.

De hemelse werkelijkheid op aarde laten doorwerken. Het begin van de eenheid die God bedoelt, ontwikkelt zich in de gemeente, in en vanuit Christus, want onder Hem wordt alles samengevoegd. Jezus leert ons dat we een hemelse

Vader hebben: Ik toon je Hem en Ik breng je terug bij Hem. Ik ben de eerste Zoon, de oudste broeder, Ik heb het door Mijn werk mogelijk gemaakt dat je aangenomen bent als zoon en je vormt nu met de Vader een hemels volk. ***"Want Hij die heiligt en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet ons broeders te noemen"*** (Hebr. 2:11, NBG-vert.). Je bent van hetzelfde geslacht, van hetzelfde bloed, doordrongen van die ene Geest. Je mag wonen in een land dat Hij belooft en Ik geef je daar een plaats in. Je mag één taal spreken, vervuld van Gods gedachten. Ik leer het je.

Hoever is de Heer met dit werk in ons? Gedragen wij ons als één volk, één geslacht? Wonen we in één land en leven we in één geest? Spreken we als broeders en zusters die ene taal, die taal van God? Hier op aarde spreken we dezelfde taal, je kunt elkaar verstaan. Maar in de hemel? Misschien kennen we wat woorden en termen en soortgelijke begrippen.

Werkingen van Babelse geesten

Maar toch merk je vaak dat er een andere taal 'doorheen loopt', een mix, waardoor we elkaar lang niet echt altijd verstaan. In de plaatselijk gemeente merk je dat misschien niet zo, omdat je uit dezelfde streek komt, dat wordt anders met verschillende culturen, leven en bezig-zijn. Hoe komt dat? De oorzaak daarvan ligt in een ver verleden: bij de torenbouw van Babel (Genesis 11). Daar worden de mensen uit elkaar gedreven. De taal verwart, men splitst zich van elkaar af. Er zijn werkingen van geesten. Ze verdelen en heersen, maken mensen wantrouwig, zetten mensen tegen elkaar op, men gaat uiteen op allerlei terrein. Die vorsten vestigen hun domein, hun machtsgebied in levens van mensen. De grote koning van Babel in de geestelijke wereld jaagt mensen uit elkaar. Hij is anti-gemeente, anti-broederschap. Die polder je er niet uit en die werk je niet weg met aardse inzet, hoe goed ook bedoelt. Als je werkelijk verder wilt komen in broederschap is er méér nodig. Dat kan alleen Jezus Christus geven en bewerken. Hij is de Heer, verheven boven al deze machten!

Onder die geesten vandaan, om hogerop te komen

Hij wijst wegen en ontsluit ze voor jou en mij, om de vorsten die ons tegen staan te tonen en ons te verlossen van die machten. Jezus zet die macht in voor jou en voor mij, om ons er onderuit halen. Hij wil ons hogerop voeren. Hij vervult ons met Gods Geest en maakt ons één, om zo hemels broederleven te bewerken!

Het visioen van Openbaring 7

Welk bijbelgedeelte toont dit ons? In Openbaring 7:9-10 (NBV) staat:

"Hierna zag ik dit, een onafzienbare menigte die niet te tellen was uit alle landen en volken, van elke stam en taal, in het wit gekleed en met palmtakken in de hand stonden ze voor de troon en voor het lam, roepende: De redding komt van onze God die op de troon zit en van het Lam."

We kijken met Johannes mee en openen onze geestelijke ogen en oren voor dit visioen. Daar mag je onder leiding van de Heer over nadenken. Hij wil licht tonen, aanpak tonen, hoe je met elkaar hogerop kunt komen in broederschap. Johannes ziet een onafzienbare menigte die niet te tellen is, afkomstig uit al die verschillende achtergronden en milieus, machtsgebieden in de hemel, waarin die mensen zijn opgegroeid. Denk dus niet meteen aan landen en volken op aarde. Het is een visioen. Dat geeft aan wat mensen in de hemel van elkaar scheidt, zoals dat op aarde gebeurt, want dat is er een beeld van. In het wit gekleed en met palmtakken, dat is ook een beeld. Ze staan hier bijeen in Gods hemelse land, oftewel Gods koninkrijk. In het wit, voor de troon als priester. Ze dienen Hem dag en nacht in het allerheiligste van de tempel. Zo weet de Jood dat alleen de priester daar mocht komen. Zijn zomen vullen de tempel, ziet Jesaja in hoofdstuk 6. Zij loven de Heer, ze leven tot zijn eer. Ze brengen tevoorschijn wat Hij bedoelt.

Als je ze ziet, ontmoet je daar de Heer, ze zijn immers als Hem. Palmtakken wijst op overwinning op de vijand. Ze jubelen vanwege de verlossing, het komen tot zaligheid. Ze zijn verlost uit alles wat hen verdeelde, wat hen scheidde. Zij beleven het verlossen en het proces van het bijeenkomen, om tot één volk te worden. Ze beleven het waarachtige: hemelse broederschap. In vers 4 hoort Johannes hun aantal: ***"Toen hoorde ik het aantal die het zegel dragen, 144.000 afkomstig uit elke stam van Israël."*** De Heer maakt zo nog duidelijker, wat hij al hiervoor heeft laten zien: de verzegeling (Openb. 7:1-8). Het is eén beweging, waarin beide processen samenkomen, het één worden en het hogerop voeren. Het getal 12 verwijst naar de stammen van Israël, het wijst op de *eenheid in de verscheidenheid* binnen Gods volk. Nu gaat daar een dimensie bij komen, 12 x 12. Het gaat nu over alle land en taal, uit alle mensen is Gods werkelijke bedoeling. En er zit ook nog duizend in met als grondtal 10, wat weer duidt op een volheid. In de Joodse cultuur waren 10 mannen nodig om een groep te vormen. 10 x 10 x nog eens een tiental erbij betekent dus alle mogelijke dimensies die je maar kunt bedenken.

De opmaat naar Openbaring 14

De 144.000, dat is een complete volheid, een hemels volk in grote eenheid en volheid. Volgelingen van het Lam, waar hij ook heen gaat, doorheen gaat (Openb. 14:4).

Johannes ziet dus één volk, voordat de Heer in Openbaring 8 het 7e zegel opent. Dus vóór de volwassenheid bewerkt

Jezus die geweldige eenheid. Jezus toont iets heel actueels als de boekrol in levens van mensen opengaat. Wanneer er zegels in hun levens opengaan, dan komt het volk tevoorschijn. Vlak vóór de oogst, vlak vóór de wederkomst, staat dat volk op de top van Sion (Openb. 14:1), beeld van Gods aanwezigheid. Daarin klimmen zij op, zodat Jezus terug kan komen. Ze zijn volkomen gereed als eerstelingen van de mensen. Ze zijn volkomen vernieuwd.

Visioenen geven zicht op de voleinding, op een proces dat naar een voleinding toegaat. Het laat hier in Openbaring 14 de voltooide staat zien. Je hoort het ook vaak in de profeten. Het 'profetisch perfectum' is de geleerde term, de voltooide tijd. Daarin spreken de profeten die de voltooiing al voor zich zien. Als de Heer je optrekt en iets laat zien, dan gaat het zo: je ziet het in de voltooide staat.

Het groeiproces naar de voltooiing

Schets dat daarom niet ver weg. Met het laten zien van de voltooiing toont Jezus het proces naar de voltooiing. Je mag de weg die naar de voleinding leidt tevoorschijn halen. Jezus wil ons ervan vergewissen dat dit bezig is te gebeuren. Dit proces heeft hij ingezet en dat gaat zijn voltooiing bereiken. Hij staat er Zelf voor in en Hij toont de voltooide staat en laat er geen enkele onzekerheid of onduidelijkheid over bestaan. *Laat Hem tot je hart spreken in het overdenken van deze woorden, deze beelden. Richt je op deze profetische beelden onder leiding van de Heer*. Ga er over spreken met elkaar, werk eraan. Dan zie je de weg naar die voleinding tevoorschijn komen in zo'n visioen. Als je het gaat zien, dan herken je jezelf er ook in, beleef je er iets van. Het mag nog veel meer worden! Het gaat over ons. Over mensen die zich door Jezus willen laten verlossen en laten vernieuwen. Zij willen zich tot één volk samen willen laten smeden en zich in één Geest willen laten drenken.

Vrij worden en loslaten, om een broederschap te vormen

Het gaat over mensen die Jezus alle ruimte willen geven, om verlost te worden van de die koningen van Babel die nog in je leven werken. Je mag zicht krijgen op die verborgen geest, dat wil zeggen: op nog niet eerder opgevallen werkingen, vanuit het verleden, voorgeslacht, je streek, je land. Heel persoonlijk en direct en zonder enig verwijt, met alle liefde, respect en vertrouwen. *Laat alles achter en ga mee, dat willen we: meewerken, een broederschap vormen!*

Je trekt rustig uit dat oude weg, dat ons verdeelde. Het is een wegtrekken uit dat machtsgebied tot het ware leven naar Gods wil. Wat een werk in ons leven laat Christus zien. Wat een vrucht voor allen die met Hem meegaan en hogerop komen in hemelse zin. Hij wil broederschap bewerken. Zoonschap, priesterschap, koningschap bewerken, het hoort allemaal bij elkaar. Het is één zaak, waar al die aspecten in tevoorschijn komen en samenvloeien: de mens naar Gods hart!

Babelse geesten, occulte grootvorsten, daar krijg je mee te maken. Je mag daar zicht op krijgen en *tegelijkertijd* ook op wat heelt. Hij leidt je ***naar de waterbronnen van het leven*** (Openbaring 7:17). Je verandert naar Zijn beeld, want er ontwikkelt zich Lamsgezindheid vanuit je positieve gesteldheid van hart.

De naam van Jezus: Het Lam

Is het je opgevallen dat je de naam van Jezus, het Lam, alleen zo vaak in Openbaring tegenkomt? Het is de naam als Hij zich openbaart. Dat vind ik al een stukje openbaring, in die naam openbaart Hij al iets. Waar denk je aan als je de naam het Lam denkt? Dan denk je aan het volbrachte werk van Jezus Christus, wat Hij deed in zijn tijd, hier op aarde en op wat Hij nog steeds doet. Hij verzoent ons met God. 'Lam' staat ook voor hoe Hij dat doet, in volle liefde en overgave aan God. In ootmoed en zachtmoedigheid, zonder enig geweld of pretenties. Hij doet niet wat mensen willen. Hij vult de verlangens van mensen niet in, maar richt zich alleen op wat God zegt en doet. Het hart achter het werk, het woord, helemaal overgegeven aan God. Het Lam wijst op wat en hoe Jezus het doet.

In Openbaring staat het Lam ook voor wat Hij aan het doen is, als Lam op de troon. In mensen die met Hem leven doet Hij het als Lam, in die gezindheid. Uit liefde, toegewijd, in gemeenschap met God. Het tekent Jezus in heel zijn werk, woord en daden, Zijn hart. Het Lam kan ook weiden. Het Lam opent de zegels. Het Lam voert hen naar de top. Die gezindheid wil Jezus bij ons inzaaien. Het is nodig als wij het Lam willen volgen. Als wij de berg willen beklimmen en hogerop willen komen. Deze geestelijke mentaliteit is nodig, om met elkaar tot volheid te komen, tot die eensgezindheid.

Maar juist in die ontwikkeling in het volgen van het Lam loop je op tegen die vorsten. Dan merk je wie er tegenover je staan, geesten die je nog nooit zo tegen gekomen bent. Kom uit dat oude! Hij wil je er verder van verlossen, zodat je hogerop komt! Dit is leven in afhankelijkheid. Misschien heb je tot nu toe wel gedacht: *Ik moet het zelf kunnen en vraag de Here om hulp.* Maar draai het eens om: *de Heer wil het doen met hulp van jou.* Hij gaat vooraan en Hij wil jou hogerop voeren. Ons past een gezindheid, zoals de Heer Zelf gekenmerkt wordt: ***"zachtmoedig en nederig van hart"*** (Matth. 11:29). Niet op zoek naar zelfontplooiing of zelfverwezenlijking. Niet gericht op zelfverheerlijking, maar naar het openbaar worden van Hem die alles tot volheid brengt. Hij voert hogerop. Laten we Hem de eerste en hoogste plaats geven, vóór al het andere en bóven al het andere, dat is: Zijn wil laten prevaleren, niet de mijne. Hoe nodig het ook lijkt, wat er moet gebeuren volgens jou. Niet

doen wat mensen willen en niet reageren op wat er allemaal vanuit die hoek kan opkomen. Uitsluitend ootmoedig en afhankelijk van Hem.

Ontwikkel Lamsgezindheid

Je kunt niet even in een zaterdagmiddag *afhankelijkheid* leren. Het ziet op een *mentaliteitsverandering*. Niet alleen in woorden en daden, maar vooral in gezindheid, dan komen die woorden en daden wel. *Ontwikkel die Lamsgezindheid!* Daarin toont Jezus waarachtig broederschap. Hij zette zijn leven in voor zijn broeders (1 Joh. 3:16), voor zijn Vader en voor Gods plan. Wij mogen bij het volgen van Hem in die gezindheid komen en wegtrekken uit de duisternis, om tot het volle licht te komen als ***"in zekere zin eerstelingen"*** (Jak. 1:18). Dat is ten bate van je broeder en zuster en daarom van de gemeente. Geloof in het redden. Hul je in witte kleding en was de besmeuring schoon in het bloed van het Lam (Openb. 7:14). Ga als priester staan voor de zaak van je God, al dienend en zegenend. Leer Gods taal spreken, vervuld van zijn denken. Ontvang het zegel op je voorhoofd, in je denken. Laat je leven helemaal vernieuwen. Laat de naam van het Lam op je voorhoofd schrijven. Laat de ontwikkeling van die Lamsgezindheid blijken in je doen, je gedrag, je denken en je spreken. Laat de naam van dat Lam maar tevoorschijn komen in heel je leven.

Ga als leidinggevende in je plaatselijke gemeente daarin voor. Geef het goede voorbeeld als schaap dat vooraan loopt, dat het Lam volgt. Dan leef je als broeder temidden van je broeders en zusters en zo doe je wat de Heer verlangt. Je leeft dan tot lof en eer van God. Uit dat ervaren van die volle verbondenheid met Hem ontwikkelt zich de broederschap, de eenheid. Kom tot *innerlijke eenheid* met de Heer, kom tot *onderlinge eenheid* in dat heerlijke proces van het volgen van het Lam. Besef dat de engelen in de hemel er omheen staan. Ze juichen over elke vordering die de Here in de Zijnen bewerkt. Volg het Lam, want Hij hoedt en leidt, ook naar het *volkomene in de broederschap*.

VAN DE PIONIERS

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (1)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Introductie

Broeder van den Brink (1909-1989), ons welbekend als pionier van de volle evangelieboodschap, heeft ons veel nagelaten in zijn boeken, brochures en via mp3-toespraken (gratis digitaal als mp3-bestanden uit de index te bestellen via www.kdh-infotheek.nl). Hij gold in veel volle evangelie-kringen als een gezaghebbende broeder in het ontvouwen van de bijbelse boodschap van het Koninkrijk der hemelen. Door zijn onderwijs heeft God hem gebruikt om velen de ogen te openen voor de geestelijke, onzichtbare wereld (de hemelse gewesten).

J.E. van den Brink vond het destijds belangrijk dat zijn gemeenteleden in de VEG te Gorkum leerden de brieven van de apostelen vers voor vers te lezen. Op die manier - stelde hij - kwam alles aan de beurt en konden er geen eenzijdige stokpaardjes bereden worden. Zoals bekend mag zijn, kunnen vrijwel al zijn boeken online gelezen of als fysiek boek besteld worden op www.rhemaprint.nl . Veel van zijn commentaren van de apostolische brieven die in druk verschenen zijn, geven een ***uitvoerige toelichting*** *op die geschriften uit de Bijbel. Voor de bidstonden die destijds in zijn gemeente werden gehouden schreef hij* ***beknopte kanttekeningen*** *bij ALLE brieven. De vorige keer stond als proeve de korte aantekeningen bij de brief aan Filémon in ons digitale blad.*

Met de welwillende toestemming van Hans Bronsveld van St. Rhemaprint, waarvoor onze dank, mogen we nu verdergaan om in 'Hoger-op' de beknopte kanttekeningen van br. Van den Brink bij de overige brieven van de apostelen in series te plaatsen. Hans is zelf bezig van de tweede brief aan de Korinthiërs op basis van de kanttekeningen van zijn opa een uitgebreid boek te maken als co-productie.

Wij maken een begin met de Filippenzenbrief die uit vier hoofdstukken bestaat. Deze hopen we als reeks van acht artikelen te publiceren. Daarbij ging de auteur uit van de NBG-vert. (van 1951). De enige wijzigingen die wij aanbrengen, zijn het vervangen van oudere woorden door woorden die nu gangbaar zijn, bijv. vaak i.p.v. dikwijls, elkaar i.p.v. elkander, complete i.p.v. ganse, gaf i.p.v. schonk, enz. (red.).

Filippenzen 1:1-11

1,2. ***Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen; genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.***

De brief aan de Filippenzen is een van de brieven die hij schreef vanuit de gevangenis. Paulus heeft gevangen gezeten in Caeserea (Hand. 23:23-26:32), Rome (Hand. 28:16-31) en mogelijk in Efeze (1 Kor. 15:32 en 4:9). Deze steden worden daarom genoemd als mogelijke ontstaansplek van de brief. Filippi was een Romeinse kolonie, waar veel Romeinse burgers woonden (Hand. 16:12). Er was een levendig verkeer tussen Rome en deze

stad. Het is daarom goed mogelijk dat Paulus deze brief vanuit Rome schreef. Timoteüs was op dat ogenblik bij hem (2:1; 2:19). Deze had hem ook op de tweede zendingsreis vergezeld, toen hij de gemeente te Filippi stichtte (Hand. 16:12-40). Er waren dus nauwe banden tussen deze dienstknechten van Jezus Christus en de gemeente te Filippi. Natuurlijk wordt niet bedoeld dat Timoteüs een medeschrijver van deze brief was. De aanleiding van deze brief was de komst van Epafroditus met gaven van de gemeente aan de gevangen Paulus (4:18). Deze Epafroditus was daar ziek geworden en keerde nu met een brief van de apostel naar Filippi terug (2:25-30). Filippi was een goede gemeente, maar er was ook aanleiding om te berispen of te vermanen. Uit het contact dat men met Paulus had, ook in de gevangenis, bleek, dat men de apostel was blijven erkennen (vergelijk 2:12). Daarom beroept Paulus zich hier niet op zijn apostelschap, wat hij meestal doet aan het begin van een brief. Timoteüs en hij noemen zich dienstknechten of slaven van Christus Jezus, wat de heiligen in Filippi ook waren. Het woord slaaf (*doulos*) wordt hier als erenaam gebruikt. De heiligen vormen met hun opzieners en diakenen de gemeente. De heiligen zijn in Christus, dat is in zijn lichaam en daardoor verkeren zij in de hemelse gewesten met hun innerlijke mens. Er is sprake van opzieners en diakenen, een speciale vermelding die wij in de andere brieven niet lezen. Het woord opziener of bisschop is bij Paulus dikwijls inwisselbaar voor het woord oudste (vergelijk Hand. 20:17 met vers 28; 1 Tim. 3:1-2 met 5:17; Tit. 1:5-6 met vers 7). De opzieners vormen met de diakenen de plaatselijke vertegenwoordigers van de gemeente. Het Griekse woord voor opziener is *episkopos*. Van dit Griekse woord heeft men het woord bisschop afgeleid. De opzieners regelden het geestelijke leven van de gemeente terwijl de diakenen de tafels bedienden en verantwoordelijk waren voor de natuurlijke gang van zaken (Hand. 6:2-3). Evenals in de brief aan de Efeziërs en de Galatenbrief begint Paulus met een zegenbede. Hij smeekt de genade van God over de gemeente af en dan volgt vanzelf de vrede in de harten. God heeft het genadeplan bedacht en het is door Jezus Christus tot stand gebracht.

3-6. ***Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.***

Paulus dacht vaak aan de gemeenten die hij had gesticht. Hij bad ervoor en droeg ze op zijn hart. Als hij de gemeente te Filippi in herinnering bracht, kwam er dankbaarheid en blijdschap bij hem op. Waarom? Omdat ze de prediking vanaf de eerste dag hadden aangenomen en er aan deelnamen. De eerste dag was de tijd dat het hart van Lydia, de purperverkoopster uit Tyatira, geopend werd en zij aandacht schonk aan wat door Paulus gesproken werd (Hand. 16:11-15). Na haar volgden er vele anderen. Het is voor iedere evangeliepredikant een vreugde als mensen onmiddellijk het Woord van God aanvaarden. Deze blijdschap wordt nog groter, als hun bekeerlingen standhouden en volharden in de strijd. Dit hadden de Filippenzen tot nu toe gedaan. Dit gaf Paulus de overtuiging dat zij ook verder in het geloof zouden blijven staan en dat de Heer het goede werk in hen zou voortzetten, zodat zij ook verder zouden opgroeien en vrucht voortbrengen. Het einde is, wanneer zij *het doel* bereikt hebben, dus wanneer zij onberispelijk en volkomen geworden zijn (vgl. 1:9-11) Wanneer de gemeente dit bereikt, is de dag van Christus' komst aanstaande. Wij zien dat deze brieven van Paulus uitgaan van de plaatselijke en tijdelijke gemeente, waaraan zij gericht zijn. Dat is de plek waar God zijn werk doet.

7. ***Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade.***

Hoe dacht Paulus over de Filippenzen? Hij verwachtte dat de gemeente deel zou hebben aan de volle raad van God en de complete rijkdom van genade. Dit sprak voor hem vanzelf, omdat hij deze mensen kende en liefhad. Hij had ervaren, dat ze heel nauw met hem optrokken, zelfs toen hij vanwege het Woord van God in de gevangenis zat en zich moest verantwoorden tegenover de wereldlijke overheid. Paulus was een verdediger van het evangelie (vers 16) en hij getuigde in de gevangenis en ook voor zijn rechters. Zijn leven, met de tekenen en wonderen, die de Heer door zijn handen deed, bevestigden de waarheid van zijn evangelie. Paulus noemde de Filippenzen deelgenoten van de genade die hem was gegeven. Zij hadden deel aan de schuldvergeving, aan de doop in de heilige Geest en aan de geestelijke gaven, maar ook aan het lijden en aan de strijd, die ermee gepaard gingen (zie vers 29-30). Bovendien hadden zij Paulus in zijn strijd gesteund met voorbede en gaven (Fil. 4:6,15-18).

8. ***God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.***

Alleen de Heer wist wat dit alles in het hart van Paulus had uitgewerkt Heer. Daarom roept de apostel God als getuige aan, als hij zegt, dat hij met de genegenheid van Christus Jezus naar hen allen verlangde. Er was in zijn hart een groot verlangen om met hen een geestelijke gave te delen tot hun versterking (Rom. 1:11), en om hen te vertroosten en te bemoedigen. Dit verlangen om hen wel te doen en zich over

hen te ontfermen gaat boven het natuurlijke uit en is in zijn hart opgewekt door de liefde van Christus.

9. *En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid,*

Het is opmerkelijk wat Paulus nog te bidden heeft voor een gemeente, die de doop in de Geest heeft ontvangen en in alles recht voor de Heer staat. Hij vraagt voor haar, die reeds overvloedige liefde betoond had, dat zij nog meer overvloedig zou mogen worden. In de tweede plaats bidt hij om een helder inzicht, dat is kennis van de geestelijk wereld die zij daarvoor nodig hebben en daarnaast fijngevoeligheid, dat is scherpzinnigheid om beter te kunnen schiften en nauwkeuriger onderscheid te kunnen maken tussen het goede en het kwade. Door hun fijngevoeligheid zouden zij in hun heidense omgeving ook niet onnodig aanstoot geven. De liefde kwetst niemands gevoel (1 Kor. 13:5), dat wil zeggen: het houdt rekening met het natuurlijke, menselijke gevoel.

10,11 *om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God.*

Paulus wenst dat de Filippenzen bij zichzelf al die kleine nuanceringen van de boze zullen onderscheiden en afleggen. Wanneer hun liefde tot elkaar ook zover gevorderd is, dat zij tot zuivere liefde in staat zijn, zonder iemand te kwetsen, dan zullen ze rein en onberispelijk zijn. Het woordje ‘rein’ bedoelt eigenlijk te zeggen ‘helder in het licht', zoals een fles met vloeistof, waarin geen vuil meer zit en waarop de zon schijnt. Het gaat dus bij de Filippenzen niet meer om grove zonden op te ruimen, maar ***om de kleine vossen te vangen die de*** hemelse ***wijngaard bederven*** (Hoogl. 2:15). Het betekent dat men zuiver is, zonder bijbedoelingen. Opnieuw wijst de apostel op de samenhang tussen de onberispelijkheid van de gemeente en de komst van Christus. De grondslag van de gerechtigheid is gelegd door Jezus Christus. Hij heeft de vrede tussen God en de mens hersteld (Rom. 5:1) en gerechtigheid is een vrucht van Christus’ lijden en sterven, die ***“in*** (deze***) vrede wordt gezaaid”*** (Jak. 3:18). Deze gerechtigheid groeit en brengt gewas voort of vrucht (2 Kor. 9:10) die het hele leven doordrenkt of vervult. Zo ontstaat de mens Gods die tot lof en eer is van zijn Maker (2 Tim. 3:17). Men spreekt zo vaak over de eer van God en maakt deze dan los van de mens. De eer van God is dat Hij het voorgestelde doel in de mens bereikt (vgl. Rom. 8:29-30).

12. *Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt.*

Het is niet zo dat het aanvaarden van het evangelie in de natuurlijke wereld voorspoed geeft. Paulus was ter wille van het evangelie een gevangene. De Heer had gezegd dat hij de natuurlijke dingen zou schenken, maar wel met verdrukkingen of vervolgingen (Marc. 10:30). In deze moeiten zal blijken of iemand werkelijk het Koninkrijk van God in zich heeft, zodat hij dan niet de weg van God verlaat, maar de Heer standvastig blijft volgen. Jezus heeft ook in moeilijke situaties getoond wie Hij was. ‘Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde’ (1 Petr. 2:23), hoewel Hij voldoende macht bezat (vgl. Matth. 26:53). Zelfs in de zwaarste omstandigheden bad Hij voor zijn vijanden (vgl. Luk. 23:34). Waarschijnlijk was Paulus, die in de gevangenis zat, voor de rechter ter verantwoording geroepen. De Filippenzen hadden hiervan gehoord en waren bezorgd over de apostel en het evangelie. Paulus had van deze vrees gehoord en hij deelde nu mee, dat dit verhoor hem geen geestelijke schade had toegebracht en ook niet ten nadele van het evangelie was geweest, maar dat het eerder de verbreiding ervan had bevorderd.

13,14. *Daardoor toch is aan het gehele hof en aan al de overigen duidelijk geworden, dat ik in gevangenschap ben om Christus’ wil, en het merendeel der broeders in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed onbevreesd het woord Gods te spreken.*

Paulus had ten aanhoren van het gehele hof duidelijk zijn getuigenis gegeven en over het evangelie van Jezus Christus gesproken. Het bleek dat hij geen misdadiger was, maar een getuige van Jezus. Hij had een boodschap van heil en redding. Het woordje ‘hof’ (*pretorium*) kan het huis of de residentie van een landvoogd of stadhouder aanduiden (Matth. 27:27, Joh. 18:28 en Hand. 23:35). Het woord *pretorianen* werd in Rome ook gebruikt voor de keizerlijke lijfwacht. Tijdens zijn gevangenschap in Rome heeft Paulus veel van deze soldaten, die hem afwisselend bewaakten en die ook bij zijn verhoor aanwezig waren, leren kennen. Ongetwijfeld heeft hij verschillenden van hen voor het evangelie gewonnen. De ‘overigen’ zijn dan degenen die met belangstelling het verloop van de verhoren en de verantwoording van de apostel volgden. Hieronder waren natuurlijk de broeders uit Rome, maar ook andere geïnteresseerden (zie verder Handelingen 28:30-31). Zij zagen allen met wat voor een rust en zekerheid Paulus de beschuldigingen weerlegde en hoe hij getuigenis aflegde van zijn geloof. Deze onbevreesdheid en rust moet allen wel hebben aangesproken. Hiermee stak hij vooral de broeders een hart onder de riem, zodat ook zij meer openlijk voor de Heer durfden getuigen *(wordt vervolgd).*

VIDEOFRAGMENT

Gemeentekamp VEG Den Haag 1983:

Het is DEZE. Wat is daarop te zien? *Zangleider: Rob de Graaff; violiste: Henriëtte Reynman; gitarist: Henk Verbeek; pianist: Cees Visser (jr.); spreker: J.E. van den Brink (althans de Schriftlezing).* Voor de volledige audioboodschap klik HIER 19830725-2566-JEvdBrink-deut32:7-9-Gemeentekamp-mo. (De rest van deze serie toespraken is verkrijgbaar via de Infotheek: www.kdh-infotheek.nl).

NAAR JEZUS' VOORBEELD

Door: Eljakim Nuijten

Op het moment van het schrijven van dit artikel besef ik dat er heel verschillend op gereageerd kan worden. Dat mag.

Een paar dagen geleden waren we weer bij vrienden van ons om samen patat te eten. Jaren geleden moest er een tafel bij gezet worden, omdat alle kinderen er toen nog bij waren. Een huis vol ;-) Nu konden we makkelijk rond de eettafel zitten. De tijd gaat snel. Deze ontmoeting is een soort van traditie geworden die we graag koesteren. We kennen elkaar al jaren. Erg waardevol! We hebben dan ook al veel met elkaar meegemaakt. We spreken over van alles, ook over de Bijbel, de zaken van Gods koninkrijk. Aan het einde van de maaltijd, kort voor ons vertrek, kwamen we in gesprek over de huidige ontwikkelingen in de kerken en gemeenten in Nederland. Ook in combinatie met het coronavirus dat rond is gegaan en de wereld in haar greep heeft gehouden. We zien kleine gemeenten worstelen met hun voortbestaan en we zien grote gemeenten zich verder uitbreiden. Sommige leiders van groeiende gemeenten zien we ook op de televisie in praatprogramma's verschijnen. Ze worden uitgenodigd omdat ze verkondigen dat iedereen mag komen zoals hij of zij is. Iedereen is welkom. Dat vind ik een mooi statement.

Zoom ik verder in op deze ontwikkeling, dan lees ik ook dat mensen die - laat ik het zo benoemen - anders in het leven staan dan ik, ook bepaalde taken, verantwoordelijkheden en titels ontvangen in steeds meer kerken en gemeenten.

Onze wereld verandert in een snel tempo. Man en vrouw en hun onderlinge relatie, zoals God dat bedoeld heeft vanaf de schepping, staan onder zware druk. Mannen gaan met mannen, vrouwen met vrouwen, je mag geslachtsloos zijn, je mag sleutelen aan je lichaam. Ook zie ik dat de mens verhard en egoïstischer wordt. Dieren zijn regelmatig belangrijker dan mensen. Het milieu staat onder druk. We zijn op zoek naar medicijnen, DNA-aanpassingen om het leven steeds *maakbaarder* te maken. Rijken worden rijker, armen worden armer. etc. etc.

Ook de kerk staat onder druk. Laat ik het zo zeggen: de gemeente van Jezus Christus staat onder druk. Jezus is bezig zijn gemeente klaar te maken, toe te bereiden. Maar is iedere kerk daar wel mee bezig? Is iedere christen daar wel mee bezig? Vele christenen geloven in één wereldkerk, dat die er moet gaan komen. Eén wereldkerk hier op aarde. We moeten werken aan onze eenheid *hier op aarde* wordt er gezegd. Om die eenheid te willen bereiken zie ik ontwikkelingen die m.i. ervoor zorgen dat God, en dus ook Jezus, juist de kerk verlaten. Die ontwikkelingen zijn in de ogen van de mensen die niet in God geloven mooie ontwikkelingen. Dan nodigen ze je uit om op de televisie in een talkshow te komen. Of dan krijg je op de één of andere wijze wel een podium op het één of ander social- media platform. De kerk moet moderner worden, met zijn tijd mee is dan de slogan! Ik heb wel eens gehoord dat de kerk met de tijdgeest mee moet gaan? Welke geest is dat eigenlijk? Wat wil ik nu zeggen? Ben ik hier tegen of hier juist voor? Ben ik tegen de mensen die anders zijn? Een ieder mag toch zijn zoals hij of zij is?

Ik durf te zeggen over mijzelf dat ik van ieder mens houd. Zou je een gesprek met mij hebben en we zouden elkaars leven delen, dan kan ik je vertellen dat ik op allerlei manieren met mensen in contact ben (geweest) die op hun manier worstelen met hun identiteit. Ook op een aantal vlakken die hierboven genoemd staan.

Zijn zoals je bent...

We gaan even terug in de tijd: Laten we lezen ***"En Levi richtte een grote maaltijd voor Hem (Jezus) aan in zijn huis, en er was een grote menigte tollenaars en anderen, die met hen aan tafel waren"*** (Luk. 5:29, NBG-vert.). Ergens anders staat deze tekst: Joh. 8:3-5, NBG-vert.:

3 "En de Schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw, op overspel betrapt, en zij stelden haar in het midden en zeiden tot Hem: 4 Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel; 5 en in de wet heeft Mozes ons bevolen zulken te stenigen; Gij dan, wat zegt Gij?"

Jezus begaf zich tussen de mensen. Hij lag aan bij tollenaars, hij zocht de mensen op. Zieken, armen, weduwen en wezen, de werkende mens. Mensen zochten Hem ook op, of werden bij Hem gebracht. Met verschillende motieven. Jezus ging uit en trok rond. Hij doorzag de harten van de mensen. Kende hun gedachten en verlangens. Of ze echt waren of niet. Jezus kent ook het plan van God met de mens, Gods schepping: man en vrouw.

Over Zacheüs, de oppertollenaar, staat geschreven: ***5 "En toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zeide tot hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden, want heden moet Ik in uw huis vertoeven. 6 En hij kwam vlug naar beneden en ontving Hem met blijdschap. 7 En toen zij het zagen, morden zij allen en zeiden: Hij is bij een zondig man binnengegaan om zijn intrek te nemen. 8 Maar Zacheüs ging staan en zeide tot de Here: Zie, de helft van mijn bezit, Here, geef ik de armen, en indien ik iemand iets heb afgeperst, vergoed ik het viervoudig. 9 En Jezus zeide tot hem: Heden is aan dit huis redding geschonken, omdat ook deze een zoon van Abraham is. 10 Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.*** (Luk. 19:5-10, NBG-vert.).

De overspelige vrouw antwoordde Jezus op zijn vraag: Vrouw, waar zijn zij? Heeft niemand u veroordeeld? ***"En zij zeide: Niemand, Here. En Jezus zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer!"*** (Joh. 8:11, NBG-vert.). Het verhaal dat de Schriftgeleerden en Farizeeërs een vrouw bij Jezus brachten die betrapt was op overspel. Je kent het verhaal vast wel.

12 "Wederom dan sprak Jezus tot hen en zeide: Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben. 13 De Farizeeën dan zeiden tot Hem: Gij getuigt van Uzelf, uw getuigenis is niet waar. 14 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ook al getuig Ik van Mijzelf, toch is mijn getuigenis waar, want Ik weet, vanwaar Ik gekomen ben en waar Ik heenga; maar gij weet niet, vanwaar ik kom of waar Ik heenga. 15 Gij oordeelt naar het vlees, Ik oordeel niemand, 16 en indien Ik al oordeel, dan is mijn oordeel waarachtig, want Ik ben niet alleen, maar Ik en die Mij gezonden heeft" (Joh. 8:12-16, NBG-vert.).

Deze woorden volgen direct op het gesprek van Jezus met de overspelige vrouw.

Ik zie ontwikkelingen in de maatschappij, waar veel mensen de dupe van zijn of worden. Er wordt van alles voorgeschoteld over je identiteit. Reclames worden vreemder. De maatschappij verandert in rap tempo. Gaan wij, als volgeling van Jezus, daar in mee? Zou God veranderen? Zou Jezus veranderen? Ik denk het niet. De satan doet er alles aan om het plan dat God heeft met mensen te doen mislukken. De mens, Gods schepping, staat onder druk. Ook zijn identiteit.

Waarin vind jij je identiteit? In wie vind jij je identiteit?

Bovenstaande twee momenten uit het leven van Jezus hier op aarde laten duidelijk zien wat voor een impact een ontmoeting met Jezus op je leven kan hebben. ***"Ga heen en zondig niet meer! Ik veroordeel u niet!"*** Of: geef terug wat je een ander onrechtmatig hebt afgenomen. Twee voorbeelden van mensen die tegenover Jezus kwamen te staan, of werden gezet.
Het belang van mij, ons, de mens, is om te beseffen **of we Jezus echt willen volgen**. Dus: alles achter ons laten wat niet aan God toebehoort of bij Zijn plan past. Dat is niet makkelijk. Ik weet dat uit ervaring.

Bij Jezus mag je komen zoals je bent, om *vervolgens* te mogen zien **wie je mag worden in Hem!** En Hij helpt je daar bij, dat weet en geloof ik zonder twijfel. Wordt niet gelijk aan de wereld met al zijn ontwikkelingen, ook al lijken die bij je te passen en je ruimte te geven.

Paulus zegt het duidelijk: ***"En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene"*** (Rom. 12:2, NBG-vert.). De Willibrordvertaling vertaalt het zo: ***"Stemt uw gedrag niet af op deze wereld. Wordt andere mensen, met een nieuwe visie. Dan zijt ge in staat om uit te maken wat God van u wil, en wat goed is, wat zeer goed is en volmaakt"*** (Rom. 12:2, W78).

In staat zijn en erkennen wat de wil van God is, dwars door alles wat er op je afkomt. Niet eenvoudig, maar wel erg belangrijk. Kijk diep in je hart, kies en doe wat God van je vraagt:

Volg Jezus! Liefdevol en barmhartig! Dan weet je wat het beste voor je is. Welke weg kies je?

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (3)

Door Dick Tom

Het fundament nader bekeken

"Laten we daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament te leggen van

1. ***bekering van dode werken en geloof in God,***

2. ***een leer van dopen***
   (Het onderwijs van Christus betreft twee dopen: Waterdoop en Geestesdoop)

3. ***oplegging van handen***

4. ***opstanding der doden en eeuwig oordeel”*** (Hebreeën 6:1-3).

Vooraf eerst nog enkele algemene opmerkingen over de samenhang van de verschillende onderdelen van het fundament. Je zou kunnen zeggen dat het fundament in vier lagen gelegd wordt.

Vier lagen in het fundament

Voorbereiding:

1. Bekering van dode werken én geloof in God

2. Doop in water én doop in de heilige Geest

Actie van de gelovige:

3. Opleggen van handen

Gods antwoord:

4. Opstanding der doden en eeuwig oordeel

Laag 1 - Start: bekering van dode werken én geloof in God

Dode werken: Dit zijn werken, die we verrichten, louter en alleen in eigen kracht en middels eigen natuurlijke capaciteiten. Veel wettisch handelen, hoe hoogstaand ook in moreel opzicht moet, helaas, tot deze dode werken gerekend worden. Wanneer we ons door een persoonlijk beslissing bekeren van deze dode werken, kan onze geest onder de leiding komen van de heilige Geest en onze dode werken kunnen dan veranderen in levende werken.

Geloof in God: Dit is een levenshouding, waarin een mens zich richt op Gods Woord en de beloften daarin gedaan. Hij gelooft het Woord van God en gehoorzaamt er aan, zodat God in het leven van deze mens Zijn beloften in vervulling kan laten gaan.

Bekering van dode werken en geloof in God vullen elkaar aan en zijn wel de meest bekende en algemeen erkende onderdelen van het fundament. Zij moeten echter dagelijks onderhouden, gereinigd en verstevigd worden. Als dat bij deze onderdelen niet gebeurt, zullen ze in draagkracht gaan inboeten, scheuren gaan vertonen en kapot gaan, waardoor ze op den duur hun draagkracht totaal zullen verliezen.

Deze twee onderdelen hebben één gezamenlijk effect en dat is: een gezonde start van het geestelijke leven. De Bijbel noemt dat de *wedergeboorte*. Bij een onvoldoende zorg voor deze onderdelen van het fundament, zal, na de start van het geestelijk leven de ontwikkeling ervan tot stilstand komen met als gevolg geen verder geestelijk groeien! Geestelijke verlamming en inactiviteit zijn de eerste gevolgen die zichtbaar worden.

Kerngezonde mensen die misschien wel twee keer per week naar de kerk gaan, maar niet tot actie komen in de geestelijke strijd, worden zo in zeker opzicht tot ‘geestelijk gehandicapten’. Nooit leggen ze iemand de handen op voor genezing of bevrijding. Ze missen elk inzicht in de geestelijke wereld. Waar je ook komt, je vindt ze overal. De geestelijke W.A.O. bevat miljoenen vromen!

Laag 2 - Toerusting: een leer van (twee) dopen

Ook deze twee onderdelen hangen nauw samen. Hier echter begint het fundament in veel levenssituaties ernstige tekorten te vertonen. De *waterdoop* is wel het meest geschonden en slecht gelegde onderdeel van het fundament. De oorzaak daarvan ligt in het besprenkelen van kinderen. Deze traditie ontstond geleidelijk aan in de tweede eeuw en werd in de derde eeuw naar eigen goeddunken gemeengoed. De bijbelse onderdompeling, op grond van geloof, werd vervangen door de besprenkeling van pasgeboren kinderen. Mede als gevolg daarvan raken de overige ‘werkingen’ van het fundament helemaal onder het ‘stof.’ Het leggen van een volledig fundament blijft dan achterwege. De *Geestesdoop* is dan het eerste onderdeel dat helemaal niet gelegd wordt in het fundament van veel gelovigen. Met alle gevolgen vandien.

Laag 3 - Actie van de gelovige: Oplegging van handen

Na de start en een grondige toerusting komen de ‘handelingen’ oftewel de opdracht : ”En nu aan het werk!” Zonder aan het werk te gaan, verleert ieder mens zijn lichaam te gebruiken en dat is uiterst ongezond! Afgezien van het feit dat er dus werk ongedaan blijft, wordt de mens, die alleen maar voor zichzelf leeft, geestelijk zwak, ziek en misselijk. Juist het aan de slag gaan, veroorzaakt de geestelijke groei van een mens en is bevorderend voor zijn geestelijk welzijn. Ook dit onderdeel van het fundament zal dagelijks onderhouden en in de praktijk gebracht moeten worden. De instroom tot de geestelijke W.A.O. is ook op dit punt groot. Oorzaak: gebrek aan actie, dus niet doen wat de Bijbel zegt.

Laag 4 - Vrucht: Opstanding der doden en een eeuwig oordeel

Het resultaat, de opstanding der doden en een eeuwig oordeel is de vrucht, die God geeft op ons handelen. Ook deze twee onderdelen van het fundament horen bij elkaar. Zij zijn de definitieve afsluiting van het geheel. Maar helaas ontbreken ze volkomen bij de meeste fundamenten en zijn ze volledig onbekend, tenminste als *werkende krachten* in het leven van elke dag. De leer over de opstanding der

doden en een eeuwig oordeel zal menigeen zoeken in het boek Openbaring, maar niet kennen als onderdelen van het *fundament voor het dagelijkse leven van een gezond christen.*

"Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen" (1 Korinthiërs 3:11).

Volgens bovenstaande tekst is er geen ander fundament dan Jezus. Vanwaar dan al deze onderdelen, zul je je zich misschien afvragen. Is dat niet een beetje overdreven en perfectionistisch? Integendeel! Laat ik u met de volgende opsomming uit de droom helpen:

1. Bekering van dode werken kunnen we alleen als we ons keren tot Jezus en Hem als onze Redder en Leidsman aannemen.
2. Geloof in God kan alleen als we door Jezus tot de Vader gaan.
3. De waterdoop geeft ons de opstandingskracht van Jezus.
4. De doop in de heilige Geest geeft ons de Geest van Jezus.
5. De oplegging van handen is de voortzetting van het werk van Jezus, waartoe Hij ons de opdracht gaf.
6. De opstanding der doden en het eeuwig oordeel zijn de uitwerking van de opstandingskracht van Jezus in ons leven.

De onderlinge, diepe samenhang van de zeven delen van het fundament in de persoon van Jezus Christus heeft nog een belangrijk kenmerk.

Als op de bekering geen geloof in God volgt, zal deze bekering niet blijven bestaan en aangetast worden. Zo is het ook met de volgende onderdelen. Als er, nadat men tot geloof in God gekomen is, geen waterdoop volgt als daad van geloof en gehoorzaamheid, gaat dit geloof in God steeds minder worden en daardoor wordt ook de bekering aangetast. Telkens wanneer een volgende stap in het fundament niet gedaan wordt, zullen de voorgaande stappen erdoor worden aangetast. Dit is een zeer belangrijk kenmerk van het fundament. Het kan zeer verstrekkende gevolgen hebben als we aan dit kenmerk voorbij gaan. Komt men niet tot de Geestesdoop, dan neemt het effect van de waterdoop af en dit is zelfs te merken in de dagelijkse bekering. Komt men na de Geestesdoop niet tot actie, door met deze Geestesdoop actief te worden in de *geestelijke wereld*, onder andere door het opleggen van handen bij het zegenen en bevrijden van mensen, dan zal het effect van deze Geestesdoop in het leven van een christen steeds meer afnemen. Jacobus waarschuwt ervoor dat, *wanneer men niet tot actie komt, **het geloof zonder werken dood is.*** (Jak. 2:17,26) *(wordt vervolgd).*

U BIDT VOOR MIJ

Het is zondagmorgen.
De zondag voor Pasen.
We horen de preek over Johannes 17.
Bovenaan staat: ' *Het hogepriesterlijke gebed* '
Gebed gebeden door onze Hogepriester.

Jezus bidt. Voor wie?

* voor zichzelf. " Vader, verheerlijk uw zoon opdat uw zoon U verheerlijkt ".
* Jezus bidt voor hen die de Vader Hem gegeven heeft.
* Jezus bidt voor hen die door het Woord in Hem gaan geloven.

We horen: "Jezus bidt. Ook voor jou. Wat bidt Hij voor jou?"

Stiltemoment.

De Heer is niet in de storm, maar in de stilte.
In die stilte vind je Hem. Hoor je Hem.
Wat zegt Hij?

Ik hoor de woorden:

"Ik bid je een bad vol vreugde toe
want er is veel verdriet".

Dit raakt mij. Wat kent Hij me goed. Wat weet Hij wat ik nodig heb.
Het ontroert me. Blijft me bij. Deze woorden neem ik mee naar huis.
Thuis denk en bid ik hierop door. Er worden woorden aan toegevoegd.

U bidt voor mij

Ik bid je
een bad vol vreugde toe
want er is veel verdriet

verkwikkend zijn de woorden
die Ik persoonlijk tot je spreek
zij doen al het demonisch "nee" teniet

wees getroost; verwachtingsvol
vol geloof in de beloften
die Ik je geef

wees zo bemoedigd; loop rechtop
ogen opgeheven naar de hemel
en lééf!

Gerrit van Ek

DE GEZONDE LEER (3)

Kenmerken van het volle evangelie

Door Jildert de Boer

Waterdoop (2)

Kinderen van gelovige ouders zouden 'in Christus geheiligd' zijn

Men stelt wel in het formulier om de doop aan kinderen te bedienen, dat de kinderen van gelovige ouders niet alleen 'der verdoemenis deelachtig zijn', maar ook 'nochtans in Christus geheiligd zijn.' Zo klinkt het in de orthodox-gereformeerde leer. De Bijbel spreekt daar echter niet van. De kinderen zijn echter *geheiligd in de gelovige ouder(s)* (1 Kor. 7:14). Dit betekent niets minder dan: *afgezonderd* van het kwade, in een *aparte* positie gesteld tot heil. Zij komen in de veilige invloedssfeer van het evangelie terecht en dat is een geweldig voorrecht! Maar met een dopen van baby's heeft deze tekst niets te maken. *Horen kleine kinderen dan niet bij de gemeente?* Natuurlijk wel. De ouders zijn ***"levende stenen van het geestelijke huis"*** (1 Petr. 2:5). Hun kinderen zijn als stapels stenen op het geestelijke bouwterrein die gereed liggen, om later ingevoegd te worden. In de natuurlijke wereld staat er vaak een hek ter bescherming om het bouwterrein. Zo is het geestelijk ook. De kinderen zijn en worden door de ouders actief geheiligd, omtuind en beschermd in de geestelijke wereld tegen de invloed van demonen. Jezus sprak: ***"Pas op dat u niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is."*** (Matth. 18:10). Mede door ons gebed zetten wij ook *engelen in beweging* onze kinderen ten goede en kunnen boze machten niet zomaar doen wat zij wensen. Onze kinderen zijn waardevolle mensen in wording die meetellen en gezien worden op het 'geestelijke erf' van de gemeente. Ouders mogen leren hun kinderen te omringen met gebed, opdat zij van de wereld en voor God *bewaard* worden.

Kinderen niet dopen, maar zegenen

De argumentatie van voorstanders van de kinderdoop verwijst er zelfs naar hoe Jezus omging met kinderen, toen moeders hun jonge kinderen bij Hem brachten. Maar één ding is toch heel duidelijk: Jezus doopte die kleine kinderen niet! ***"Jezus echter riep die kleinen tot Zich en zei: Laat de kleine kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God"*** (Luk. 18:15-17). Daarom gebruiken wij dit geweldige voorbeeld van Jezus. Wat deed Hij namelijk? ***"Hij raakte hen aan, omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze"*** (Marc. 10:13-16). In de naam van Jezus mogen wij zo de kleinen ook opdragen en zegenen in het midden van de gemeente onder oplegging van handen. Hoewel dit geen absoluut gebod van God is, is het zeker met het voorbeeld van Jezus als richtlijn een bijbels verantwoorde manier. Op die wijze geven wij als het ware het jonge van God ontvangen leven aan Hem terug, door 'ons geleende goed' aan Hem voor te stellen en op te dragen. Later bij het opgroeien zullen onze kinderen zelf hun beslissing mogen nemen, of zij de Heer gaan volgen, of dat zij (helaas) een andere, vrije eigen keuze maken. Maar als zij tot een positieve keuze voor de Heer komen, ***"wie zal dan het water weren om hen te dopen?"*** (naar Hand. 10:47).

Kan het 'belijdenis doen' de doop op geloof vervangen?

Ouders kunnen niet voor hun kinderen een geloofsbelijdenis afleggen, zoals bij de kinderdoop gebeurt. In die zin geldt: *"God heeft geen kleinkinderen!"* (Corrie ten Boom). Het is een persoonlijke zaak! God ***"van horen zeggen"*** kennen (vergelijk Job 42:5) is niet genoeg.

In de traditionele kerken heeft men als antwoord op de kinderdoop het belijdenis doen ingevoerd. Over deze gang van zaken, dat iemand die als baby besprenkelt werd later door de kerkelijke geloofsbelijdenis deze doop 'voor eigen rekening' neemt, rept de Bijbel niet. Het is daarom een kerkelijke, menselijke instelling die de doop op belijdenis uit elkaar trekt in twee delen: kinderdoop én belijdenis doen. Beide handelingen zijn geen goddelijke instellingen, omdat de Bijbel ze allebei niet onderwijst. Het belijdenis doen kan daarom niet gelijk staan aan de bijbelse doop op belijdenis (of: geloofsgetuigenis) van iemand die zelf mondig geworden is geworden, om een persoonlijke keuze te maken.

Enerzijds is deze belijdenis van geloof in sommige kerken in Reformatorische kerken van de rechterflank ook nog uitgehold tot het doen van 'belijdenis der waarheid' en niet van een persoonlijk, levend geloof. Als men zelf niet zeker weet, of men een kind van God is, dan is er van een belijden van het geloof geen sprake. Geloven in de waarheden dat God bestaat en dat de Bijbel het Woord van God is - een zogenaamd historisch geloof - is niet genoeg.

Anderzijds wordt het ingestelde fenomeen van 'openbare geloofsbelijdenis' in moderne, de Bijbel relativerende kerken ontkracht, omdat men bijvoorbeeld mensen die in zonde leven rustig geloofsbelijdenis laat afleggen. Wij zullen beslist geen mensen, die in zonde leven uitnodigen tot de volwassendoop door onderdompeling, omdat zij dan dit aspect van het oude leven buiten Gods normen nog niet hebben afgelegd. God heeft zondaren lief, maar Hij haat de zonde!

De bijbelse doop op belijdenis of getuigenis van geloof is door de 'kinderdoopkerken' in twee stukken uiteengehaald: een besprenging van baby's en een openbare belijdenis van het geloof van volwassenen. *De goddelijke volgorde van*

geloof en doop wordt daarbij omgedraaid! De zinsnede ***"en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen"*** (1 Tim. 6:12c) is prachtig, maar slaat niet op een kerkelijke bevestiging of confirmatie. Paulus spoort in dit verband Timotheüs aan in zijn strijd en geloofswandel en herinnert hem aan zijn belijden van het geloof voor vele getuigen. Natuurlijk zijn we blij dat mensen met een uitgesproken, gemeend "ja" tegen God hun persoonlijke geloof belijden, waarbij trouwens ook een krachtig en duidelijk "nee" tegen de zonde hoort. Anders wordt het een halve waarheid, want je laten dopen is *breken met het rijk van de duisternis.* We verheugen ons bij zulke mensen over de positieve intentie van het hart, dat God aanziet. Echter de instelling van de kerkelijke, openbare belijdenis van het geloof is menselijk en een uit elkaar halen van de bijbelse gang van zaken, die *geloof en doop verbindt*. De kinderdoop en de openbare geloofsbelijdenis kunnen daarom de bijbelse doop op geloof, door onderdompeling, *niet vervangen.*

Verbond, aardse afstamming, besnijdenis en doop

Dan spreekt men over het verbond met Abraham in de besnijdenis (Gen. 17:7-13) en men koppelt dit in het nieuwe testament aan de (kinder)doop. *De woorden "doop" en "verbond" komen niet samen in het Nieuwe Testament voor.* In één vers heeft de Lutherse vertaling in plaats van "gebed" de lezing ***"een verbond van een goed geweten tot God"*** (1 Petr. 3:21). Bij zuigelingen is er nog geen sprake van een (ge)weten (Deut. 1:39). Deze ene tekst is dus evenmin toepasbaar voor de koppeling kinderdoop-verbond. Men redeneert sterk vanuit de besnijdenis, namelijk "dat de doop gekomen is in plaats van de besnijdenis" (aldus een uitdrukking uit het kerkelijke doopformulier) die echter niet overeenstemt met de aangehaalde tekst uit Kol. 2:11-12).

De kinderdoop kan men slechts verbinden met de zogenaamde besnijdenis naar het vlees op de achtste dag, die werk van mensenhanden is. Bovendien geldt deze alleen voor jongens. Maar in Kolossenzen 2 gaat het om de doop door onderdompeling (***begraven***) die de zichtbare uitbeelding is van de onzichtbare *geestelijke* besnijdenis van binnen, die zonder mensenhanden heeft plaatsgevonden. *Dit is de ware besnijdenis van het hart!* Deze passage verbindt de doop in water slechts met de ware, inwendige besnijdenis (Rom. 2:28-29) en niet met de uiterlijke, vleselijke besnijdenis. ***"Want wij zijn de besnijdenis, die door de Geest Gods Hem dienen..."*** (Fil. 3:3). Er is daarom zeker een link tussen de besnijdenis van het hart en laten zien daarvan in de doop door onderdompeling. God heeft een werk in ons hart gedaan en daarom laten we ons als getuigenis daarvan dopen!

Door de besnijdenis naar het vlees werden de jongens van Israël in het oude verbond 'gemerkt' aan hun geslachtsorgaan. Dat is veelzeggend. Uit een van de geslachten van Israël - uit hun zaad - zou de Messias voortkomen. De besnijdenis begon bij het verbond met Abraham en ***"het zaad van Abraham is Christus"*** (Gal. 3:16). Na het offer van Christus op Golgotha was de natuurlijke besnijdenis niet meer nodig, maar alleen de geestelijke, innerlijke besnijdenis van het hart bleef over. Abraham is nu de vader van de besneden Joden en van de onbesneden heiden die beide *door het geloof* in Christus zijn. Deze gedachte wordt in Romeinen 4:1-25 uitgewerkt. Het *geloof in Christus* is voortaan bepalend in het nieuwe verbond, zoals we lezen: ***"Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abraham's kinderen zijn"*** (Gal. 3:7) en: ***"Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham"*** (Gal. 3:9). De slotconclusie van Galaten 3:29 luidt*:* ***"En ALS u van Christus bent, DAN bent u Abraham's nageslacht (= zaad) en overeenkomstig de belofte erfgenamen."***

Het *ware* zaad van Abraham bestaat niet uit natuurlijke kinderen, maar uit gelovigen (Matth. 3:9-11; Joh. 8:32-39). *Het nieuwe verbond doopt wedergeboren kinderen van een geestelijk volk uit Jood en heiden, dat is de gemeente van Christus. Het Koninkrijk der hemelen houdt met aardse afstamming en geslachtslijnen geen rekening.* Natuurlijke afkomst heeft hier geen kracht of rechtsgrond (Joh. 1:12-13; Matth. 3:9). Daarin is het van belang of je *van boven of uit God geboren* bent. Jezus zei toen zijn familie Hem wilde spreken:

"Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers? En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders. Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder" (Matth. 12:46-50).

In het oude verbond was er ***"onder hen die uit vrouwen geboren zijn, niemand groter dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het Koninkrijk der hemelen*** (in het nieuwe verbond) ***is groter dan hij"*** (Matth. 11:11; Luk. 7:28) Deze is namelijk ***"uit God geboren"***, wedergeboren (Joh. 1:12-13; Joh. 3:3,5,7). Dan is men ***"wedergeboren niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad door het levende en blijvende Woord van God"*** (1 Petr. 1:23; vergelijk Jak. 1:18).

In een notendop

Hoe kunnen we een naar waarheid zoekend iemand kort de doop uitleggen en de kinderdoop weerleggen?

- De Bijbel heeft het in over ***"één doop"*** (Ef. 4:5), dus één waterdoop en geen twee soorten waterdoop (eentje voor volwassenen en eentje voor kinderen).
- We zien dat eerst de hele stad ***van klein tot groot*** zich hield aan Simon de tovenaar (Hand. 8:10). Daarna lezen we dat Filippus komt, de naam van

Jezus en het evangelie van het Koninkrijk predikt en dan hen die geloof schonken aan zijn prediking doopt, ***zowel mannen als vrouwen*** (Hand. 8:12).

- Een tijdje later antwoordt Filippus op de vraag van de kamerheer ***"Wat verhindert mij gedoopt te worden? Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd." En hij antwoordde en zei: "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is"*** (Hand. 8:36-37).

De conclusie luidt: er is één doop voor mannen en vrouwen die geloven in Jezus Christus.

Betekenissen van de doop

Bij de kinderbesprenging is de leeftijd en de uitvoering verkeerd en de voorwaarden qua inhoud voor de doop ontbreken. Welke betekenissen heeft de bijbelse doop door onderdompeling?

- De doop is geen handeling die na de natuurlijke geboorte moet plaatsvinden, maar na de geestelijke wedergeboorte uit God. Daarom is de doop ***"het bad van de wedergeboorte"*** (Tit. 3:5).
- De doop moet niet gekoppeld worden aan de vleselijke, zogenaamde besnijdenis die werk van mensenhanden is, maar is het uitbeelden van ***de besnijdenis van hart*** die door Gods hand (= Zijn Geest) in iemands binnenste is verricht. In deze besnijdenis van Christus wordt het lichaam van de zonden van het vlees uitgetrokken (Kol. 2:11-12).
- De doop toont het ***begraven*** van je oude leven en het met Jezus als Heer ***opstaan*** in een heel nieuw leven! (Rom. 6:3-4). Je begraaft de ongehoorzame mens en je staat op om voortaan in gehoorzaamheid aan Jezus Christus te leven.
- ***"Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed"*** (Gal. 3:27).
- Wij moeten geen klein kind dopen, dat nog geen geweten heeft gevormd en het onderscheid tussen goed en kwaad nog niet kent (Deut. 1:39), want ***"de doop is een gebed van een goed geweten tot God door de opstanding van Jezus Christus"*** (1 Petr. 3:21).
- Voor Jezus betekende de doop: ***"Laat het nu gebeuren, want op deze wijze past het ons alle gerechtigheid te vervullen."*** Zo heeft God het bedoeld: Jezus gaf Zijn eigen wil op, om Gods wil die Hem gezonden heeft, te doen (Joh. 6:38). Hij vereenzelvigde (identificeerde) Zich met ons door Zich te laten dopen door Johannes, want Hij had geen oud leven te begraven.

Feestelijke doopdienst te Hasselt (B) op 27-03-2022

Hij was door de Geest verwekt tot de Zoon van God (Matth. 1:20; Luk. 1:35), maar Hij leefde wel ***"in de gelijkheid van het vlees van zonde"*** (Rom. 8:3, grondtekst) als wij, maar***"zonder te zondigen"*** (Hebr. 4:15). Zo wilde Hij Zich geheel aan Gods wil overgeven en Gods wil geheel volbrengen. Daar gaf Hij Zich restloos aan God, geheel en al toegewijd. Deze doortastende keuze in geloof en gehoorzaamheid geldt ook voor ons: *Ik wil Jezus volgen en in mijn leven alle gerechtigheid vervullen! (Wordt vervolgd)*

ZANG EN MUZIEK

Door Henk Verbeek

Zondag 17 april hebben we Pasen gevierd in de Adventkerk. De 'Singers' hebben tijdens de dienst 2 liederen gezongen: Jezus vol liefde en Hoop door Gods woord. Dit laatste lied is van een Griekse zangeres, waar één van onze zangers (J. van Dam) een prachtige tekst op heeft gemaakt. Luister en geniet!

Na de dienst hebben we op het bordes de liederen nogmaals gezongen en aan voorbijgangers een bloemetje met een kaartje gegeven. Op de kaartjes stond een tekst die er door de gemeenteleden was opgeschreven.

WIJSHEID UIT HET SPREUKENBOEK (2)

Door Jan de Jong

Vers 7 ***"De vreze des Heren is het begin van de kennis".***

"De vreze des Heren", is niet hetzelfde als bang zijn voor God. Het betekent ontzag of respect hebben voor God en voor zijn woord. Deze tekst geeft een enorm belangrijk- en verstrekkend inzicht dat ons richting geeft op veel terreinen van het leven. Allereerst voor ouders van jonge kinderen. Hoe bereid je je kind voor wanneer het start aan het formeel opdoen van kennis en naar school gaat? De meeste scholen slaan dit "begin van de kennis" namelijk over. En ongeacht hoever je gaat in je studie en hoeveel jaren je studeert, het "begin van de kennis" overslaan zal een bron van problemen opleveren die de rest van je leven zwaar zullen beïnvloeden.

Daarom ouders, geef je kinderen reeds op jonge leeftijd de kennis van het Woord van God. Vertel hen de Bijbelse geschiedenis, en geef ze de informatie waar zij vandaan komen en de opties, waar zij naar toe zullen gaan. Vertel hen wie ze zijn en wat ze zijn en wees de gender-ideologen zo een flinke pas voor. Het zal je kind helpen om wat ze op school leren beter te snappen. Soms omdat het onderwijs overeenkomt met wat de ouders hen hebben geleerd, maar vaker om de tegenstelling op te merken van wat de ouders hen hebben geleerd. Een kind dat zo het "begin van de kennis", heeft opgedaan is goed voorbereid om de kennis van school, van deze wereld, en alles wat onder de zon gebeurt, op waarde te schatten. Niet voor niets wordt vers 7 gevolgd door de aanmoediging aan de kinderen, om de onderwijzing van vader en moeder aan te nemen. De verantwoordelijkheid van het onderwijzen van "het begin van de kennis" ligt duidelijk bij de ouders. Een school of instituut kan dit niet overnemen. Een individuele leerkracht kan in het beste geval bij dit onderwijs van de ouders aansluiten, en dan heb je het uitzonderlijk goed getroffen.

Iedereen die begonnen is met ontzag te hebben voor God en zijn Woord, is daardoor in staat om ***"alles te beoordelen, zonder zelf beoordeeld te worden."*** [(A)] Deze mogelijkheid wil je je kind niet onthouden. Het is een comfortabel en noodzakelijk uitgangspunt, wanneer je verantwoordelijkheid gaat nemen voor je leven. Waarom worden we zelf niet beoordeeld? Het antwoord is eenvoudig, wanneer wij beoordelen, etaleren we niet onze eigen ideeën, maar we erkennen Gods woorden als waarheid en niet de woorden van mensen. Jezus Zelf had dit uitgangspunt ook toen hij zei: ***"Wie naar u hoort, hoort naar Mij, en wie u verwerpt, verwerpt mij en wie Mij verwerpt, verwerpt Hem die Mij gezonden heeft".*** [(B)] Wij refereren niet naar onszelf, maar naar onze God wanneer we alles beoordelen. Dit helpt om ons niet, in de eerste plaats, persoonlijk aangevallen te voelen, wanneer we tegenspraak krijgen op basis van ***"het begin van de kennis".***

Je kunt het "begin van kennis", niet overslaan. Wanneer je bijvoorbeeld 5 km. wilt lopen, kun je niet de eerste kilometer overslaan. Doe je dat toch, dan loop je nooit 5 km. en bedrieg je jezelf als je denkt dat je toch 5 km hebt gelopen.

Begin je toch aan de vijf kilometer zonder de eerste kilometer te lopen dat krijg je een zogenaamde valse start. Alle kennis die je dan opdoet heeft een mankement, een hiaat. Zulke kennis wordt als een 'oersoep' in je hoofd, zonder begin en zonder eind, zonder concrete inhoud of richting, het verduistert je verstand. De innerlijke houding die dan ontstaat wordt wél omschreven op de volgende manier: ***"De goddeloze, met zijn neus omhoog, onderzoekt niet, al zijn gedachten zijn: Er is geen God!"*** [(C)] Gelukkig kun je hiaten later nog wel opvullen. Wanneer je ontzag gaat krijgen voor God en zijn Woord dan begin je de hiaten in je kennis weg te werken. Dan gaat de wereld en alles wat je ooit geleerd hebt, er wel heel anders uitzien. Al je kennis wordt geëvalueerd en gesorteerd. Paulus maakte dat mee, met radicale gevolgen voor zijn inzicht en de kennis die hij tot dan toe had opgedaan.[(D)] Paulus beschouwde de opgedane kennis met uitsluiting van Jezus als 'vuilnis'.

Te beginnen bij ***"het begin van kennis"*** verhoogt niet noodzakelijk je IQ. Maar het doet iets beters dan dat. Het ***verlicht je verstand*** en dat helpt pas echt [(E)]. Niet beginnen bij het begin van kennis ***verduistert je verstand*** [(F)]. Rond het jaar 1700 begon, wat men in de geschiedenisboeken aanduidt als de tijd van de 'Verlichting'.

De Verlichting: De filosoof geeft uitleg bij een model van het zonnestelsel

Die periode wordt als volgt kort gedefinieerd, de 'rede' kwam in de plaats van de 'religie'. [(G)] Als je kennis hebt van het "begin van kennis" begrijp je dat er toen geen verlichting intrad maar verduistering. Voor ons staat de 'rede' nooit in contrast met de bijbel, of het geloof en zo'n tegenstelling zullen we nooit accepteren. We hebben God lief, ook ***"met***

geheel ons verstand", en die liefde laten we ons niet afnemen. [H]

Sommigen zijn erg onder de indruk van wat we met onze kennis hebben bereikt en ze kijken dan vooral naar onze technologie. We rijden rond in auto's en zetten desnoods mensen op de maan. Zijn we niet buitengewoon veel knapper dan vroeger? Deze gedachte is een bewijs van gebrek aan historisch besef. Drieduizend jaar geleden bestond er al een technologie die we tot de dag van vandaag niet kunnen doorgronden of reconstrueren. Het ontwerp en de bouw van een piramide is daar slechts één klein voorbeeld van. Onze technologie en onze 'ontdekkingen' moeten we wel in het juiste kader plaatsen anders vervallen we in een abjecte houding van arrogantie (de neus omhoog) die helaas kenmerkend is voor de 'geleerden', en de 'experts' van onze tijd. De beroemde astronoom, natuurkundige, wiskundige en musicus, Johann Kepler (1571) bracht puntig onder woorden de bescheidenheid die kenmerkend is voor alle werkelijk geleerde mensen, toen hij zei: *"We are only thinking Gods thoughts after Him"*.

Met andere woorden: de originaliteit van onze ontdekkingen is niets anders dan ontdekken wat God er al lang geleden ingelegd had. Deze bescheidenheid is een goed startpunt voor de ontwikkeling van onze intelligentie en een goede basis voor verdere ontdekkingen.

Johannes Kepler, geschilderd door Hans von Aachen

[A] 1 Korinthe 2:15. [B] Lukas 10:16. [C] Psalm 10:4 HSV. [D] Filippenzen 3:8. [E] Efeze 1:18. [F] Efeze 4:18.
[G] https://historiek.net/de-verlichting-stroming/79841 [H] Mattheus 22:37.

'GOUD VANOUDS'

Bijzondere preken van vroeger

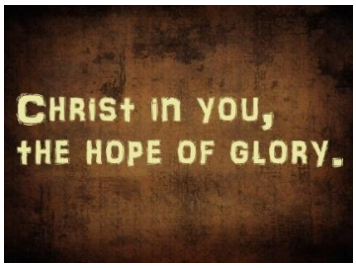
Ditmaal drie 'gouwe ouwe' toespraken van Jan Fluit uit Hoogeveen, gehouden in Amersfoort (1995), Den Haag (2008) en Alphen a/d Rijn (2021):

- 19950526-3715-Jan Fluit-Mat11:23b, 2pet2:7, mat6:25 -Sodom-Hoe ga je met dingen om-Amersfoort: klik HIER
- 20080518-3028-Jan Fluit Ef. 5:9 Waar sluit jij je bij aan - Den Haag Klik HIER
- 20210425-6346-Jan Fluit-Jes52:6-Kennen-Alphen: Klik HIER

JEUGDRUBRIEK

VAST WEL?

Zeina Bassa-Dafesh

Vasten is een hartszaak!

Je hebt 'vast' iets gemerkt van de 40 dagen vastentijd voor Pasen. En ook de ramadan is net voorbij. Hier doen miljoenen moslims aan mee. Misschien heb je vrienden die hieraan meedoen? Vasten is vanuit de gezondheidswereld ook ontdekt en erg trendy. In de Bijbel lezen we in ieder geval ook veel over vasten. We zien dat God ons vraagt om te vasten. Maar heb jij je wel eens afgevraagd wat de echte betekenis is van het vasten? Best lang wist ik niet goed wat ik hiermee aan moest… en net als bij zoveel andere dingen in de Bijbel ben ik weer flabbergasted dat het bij God zoveel dieper gaat dan we in eerste instantie denken. Zijn Hart kan soms zo anders zijn dan we denken… laten we dit verder ontdekken! Want vasten is een *hartszaak!*

Wees geen copy-cat!

We zien in ieder geval dat God niets zegt over wanneer en hoe lang je hoort te vasten. Wat we wel weten is dat er gevast wordt in de Bijbel. Jezus heeft ook gevast. Eens zelfs 40 dagen. Dit hoeven wij niet één op één over te nemen. Het was zijn missie om de wereld te redden. Specifiek geleid door de heilige Geest. En ook wij horen bij het vasten geleid te worden door de heilige Geest. Ga niet zomaar copy-cat spelen. Gewoon omdat je denkt dat het zo hoort. God wil persoonlijk tot je spreken over het vasten in jouw leven. Sta je God toe om jou hierin nieuwe en persoonlijke dingen te laten zien? Het is Gods verlangen om je steeds in je reis met Hem te laten zien wat nodig is in je leven.

Waar het werkelijk om gaat bij het vasten is: freedom! Vrij te worden van iets wat (net) teveel power over je heeft. Vrij te worden zodat God jou kan gebruiken in His Kingdom! Veel mensen denken bij vasten vooral aan niet eten, maar dit is één van de manieren om te vasten waar God je in kan leiden. Er is zoveel meer waarvan je kan vasten. Laten we daar eens naar kijken!

Biefstuk? No thanks!

Laatst zei ik tegen een tiener van onze jeugdgroep: ‘Leef vanuit de Geest en niet vanuit je vlees…’ Ze keek mij super wazig aan😉… ze wist werkelijk niet waar ik het over had… ben ik een biefstuk dan zei ze😋?

Romeinen 8:5-6: ***De mensen die zich door hun 'ik' (vlees) laten leiden, doen wat ze zelf willen. Maar de mensen die zich door de Geest laten leiden, leven op de manier die de Geest wil. De mensen die zich door hun 'ik' laten leiden, komen uiteindelijk uit bij de dood. Maar de mensen die zich door de Geest laten leiden, krijgen leven en vrede..*** *En 13:* ***Als jullie alleen maar doen wat je oude 'ik' wil, zullen jullie sterven. Maar door de Geest kunnen jullie de verlangens van je oude 'ik' overwinnen. Als jullie je door Hem laten leiden, zullen jullie leven.***

Je zou daarover het volgende kunnen zeggen:

Vlees (ik) = vastzitten aan dingen van de wereld (dood).
Geest = waar Gods vrijheid is, is echt Leven.
Goal = je vlees wordt minder en de Geest in jou wordt meer!

Op die manier wordt je ‘biefstuk’ steeds minder en is er meer ruimte voor Gods Geest. Dit gaat soms stap voor stap. Want je vlees is op een bepaalde manier iets gewend te doen of te krijgen en het is steeds een bewuste keuze om vanuit Gods Geest te leven.. Laat je vlees (het natuurlijke) je leven niet bepalen, maar Gods Geest die in jou woont. Een voorbeeld: Je hebt eigenlijk geen zin om naar de jeugdavond of gemeente te gaan (je vlees), maar vanuit de Geest weet je dat het goed voor je is. Dus de hamvraag is: is je vlees of je Geest sterker? Laat de Geest altijd sterker zijn dan je vlees. Dit kun je ook testen door jezelf af te vragen: wat voel ik en komt dit overeen met het Woord?

Vasten is een levensstijl

Leven vanuit de Geest i.p.v. je vlees wordt in de Bijbel ook wel stoppen met voor jezelf te leven genoemd. *Marcus 8:34:* ***Hij zei tegen hen: "Als je bij Mij wil horen, moet je stoppen met voor jezelf te leven. Je moet het kruis opnemen en Mij volgen.*** Wat is dat nou ‘stoppen met voor jezelf te leven’? Dit betekent het opgeven van je eigen desires, je goals in het leven en niet meer belangrijk vinden wat mensen van je vinden, maar wat God van je vindt. Best wat dus. Het gaat dus niet alleen om Jezus aan te nemen in je leven, maar dat jouw ‘ik’ niet je leven leidt. Het is zoals Paulus zegt (Gal. 2:20): ***Dat komt doordat niet meer mijn eigen 'ik' leeft, maar Christus leeft in mij.***

In *Mattheüs 17:14-21* kun je lezen dat de discipelen hier nog niet klaar voor waren. Ze konden de maanzieke jongen niet bevrijden. Jezus wel. Ze vroegen Jezus hoe dat kon. Jezus zei toen: ***20: "Doordat jullie geen geloof hadden. Want luister goed! Ik zeg jullie: je geloof hoeft maar zo groot te zijn als een mosterdzaadje. Als je dan tegen deze berg zou zeggen: 'Ga van hier naar daar,' dan zal hij daarheen gaan. En niets zal onmogelijk voor je zijn. 21 Maar deze soort wordt alleen verjaagd door mensen die bidden en niets eten om zich op God te richten."***

Wat bedoelt Jezus hier? Want dit wordt vaak verkeerd begrepen. Hij bedoelt hier niet dat als het niet lukt, je terug moet gaan om te vasten (niet eten) en bidden en dan weer terug moet gaan om de demon alsnog uit te drijven. Anders had Jezus precies dat hier gedaan. ‘Practice what you preach.’ Maar dat deed Hij niet. Hij bevrijdde hem gelijk. Wat Hij hier tegen de discipelen zegt is dat ze nog moeten stoppen om voor hunzelf te leven. Ze zitten nog vast aan de natuurlijke wereld, waardoor God ze op dat moment niet kon gebruiken.

Enkele discipelen - Simon Petrus en Tomas - waren na het sterven van Jezus weer opnieuw gaan vissen. In *Johannes 21:15* kun je lezen dat Jezus zich na zijn opstanding openbaart aan zijn discipelen. Nadat ze de gevangen vis gegeten hadden, vraagt Jezus aan Petrus of hij het meeste van Hem houdt? Ja zegt Petrus. Jezus zegt dan: ***zorg voor mijn schapen.*** Schapen betekent in de Bijbel: kinderen van God. Jezus herhaalt dit op een vergelijkbare manier drie keer. Jezus had namelijk een ander doel voor de discipelen en hun vlees had hen geleid om opnieuw te gaan vissen (wat ze gewend waren). Hij vraagt of ze van vissen willen vasten en Hem willen volgen in Zijn specifieke doel voor hen. En nu mogen we deze vraag ook aan onszelf stellen. *Wees eerlijk voor jezelf: waar zit jij aan vast?* Is er dus iets in de wereld wat voor jou belangrijker is dan Jezus? Hij wil dat je kijkt wat is het in je leven waar je aan vast zit. Op welk gebied kun jij stoppen om voor jezelf te leven, zodat je vrij wordt? Om dichter naar Hem toe te groeien. Neem een moment om hier over na te denken en te luisteren naar God.

Persoonlijk moment

Vertel dan aan God waar jij volgens jou niet helemaal vrij van bent Wat voelt als: dit MOET ik doen! Wat kan verslavend zijn? Waar rent jouw vlees naar toe? Dan zou er een belletje moeten rinkelen😉. Het kan zeker gewoon iets goeds zijn. Er kunnen goede dingen zijn die tussen jou en God instaan. Die voorkomen dat je Hem op nummer 1 zet in je leven. Zie je een patroon? Iets wat in de weg kan staan om door God gebruikt te worden? Het helpt ook om iemand anders die dichtbij je staat en die je vertrouwt te vragen of hij/zij iets ziet in jouw leven. Iemand anders kan vaak onze blinde vlekken goed zien. Ik hoop dat dit je helpt om een beter beeld te krijgen wat dit kan zijn. Hier een aantal voorbeelden. Moet je per se:

- Die reeks Netflix-series kijken?
- Geen enkele ‘Wie is de Mol’ missen?
- Elke avond uitgebreid gamen met je mattie?

- Een groot deel van de avond op je I-phone zitten?
- Altijd bezig zijn met je hobby?
- Al je vrije tijd vullen met je bijbaan?
- Elke avond perse je favo toetje hebben?
- Perse altijd naar die ene toko moeten gaan?
- Elke zaterdag met je vrienden op stap?

Begrijp me goed. Stuk voor stuk dingen die op zichzelf niet verkeerd of (altijd) zondig zijn. Maar je kan er maar zo aan vastzitten. Ben je bereid om hier tijdelijk mee te stoppen en hiervan dus te vasten. Op die manier krijgt je juist van je Geest de voeding die je nodig hebt! Besteed de komende periode eens geen tijd aan een hobby, extra werk, televisie kijken, internet, je iPhone, etc.. en gebruik die tijd dan voor gebed, worship en Bijbel lezen. Vasten is pas compleet, als het samengaat met een periode van connecten met God. Om Hoger Op te komen! Ik wou dat ik dit had gedaan in mijn tienertijd……

Puur Jezus in jou!

Een valkuil is dat je vasten gaat benaderen vanuit een regel en denkt nu moet ik… en je legt druk op jezelf. Je gaat jezelf schuldig voelen als het niet lukt. Dan zit je weer in een negative mood. Het gaat er dus niet om dat je dingen niet doet om wat te ontvangen van God. Dan wordt het een leer (religie in plaats van relatie). Maar het gaat om je verlangen om te groeien in geloof. Om God de ruimte te geven om meer tot je hart te spreken.

Ga het ook niet te zwaar maken voor jezelf: 'oh nee dit mag ik nu nooit meer doen'…. God wil ook dat je geniet, maar zeker ook dat je vrij bent! Net zoals veel onderwerpen in de Bijbel kan de duivel het vasten zo gebruiken dat het een leer wordt (volgens regels). Daar moeten we goed op letten. Jezus wil juist dat we vrij zijn. Vasten is in ieder geval nooit bedoeld om iets te verdienen, het is niet het vasten dat je een blessed leven brengt. Het is de quality time die je met God hebt. We moeten ook niet vasten uit gewoonte. Laat de Geest je leiden.

Je hart is leading en niet de vorm

Het hoeft ook niet super lang te zijn, bijv. 40 dagen. Het kan ook korter zijn, een dag of halve dag. Hoe lang is niet bepalend. Daar gaat het niet om. Zolang de heilige Geest je hierin leidt. Het kan ook zijn dat je van iets gedeeltelijk vast. Je moet het echt zien als een grote privilege om tijd met Hem te hebben op een diepere manier.

Even een testje over je motivatie bij het vasten:
A. Vast je om een goed christen te zijn?
B. Vast je omdat je vindt dat je Hem de afgelopen tijd tekort hebt gedaan?
C. Vast je om je goed te voelen?
D. Vast je om iets te krijgen van God?
E. Vast je omdat je van Jezus houdt en Hem nodig hebt?

Kies om te vasten omdat je van Hem houdt. Omdat je zijn Stem wilt verstaan. Om vrij te zijn. Om door God gebruikt te worden. Dan wordt het niet moeilijk of vanuit religie. Zoals bij de Farizeeën wel het geval was. Jezus zegt dat we niet op die manier moeten vasten: *Mattheüs 6:16-18*: ***En als jullie een dag niets eten om je op God te richten, laat dat dan niet aan de mensen merken. De schijnheilige mensen laten dat wél aan iedereen zien. Ze zetten een heel somber gezicht op, kammen hun haar niet en wassen hun gezicht niet, zodat iedereen het weet. Luister goed! Ik zeg jullie dat ze hun hele beloning al hebben gekregen. 17 Maar jullie zeg Ik: als jullie niets eten om je op God te richten, kam dan gewoon je haar en was gewoon je gezicht. 18 Dan weten de mensen het niet, maar alleen jullie Vader weet het, want Hij ziet de verborgen dingen. En Hij zal jullie er openlijk voor belonen.***

Wanneer je vast, doe je dit vanuit liefde voor Hem.

Vasten van eten

Laten we nog verder kijken naar de vasten in de vorm van het voor een bepaalde tijd niet eten. Want dat zien we ook in de Bijbel. Dat is het vasten dat bedoeld is voor doorbraken in je leven. In *Handelingen 13:1* zie je dat Paulus en Barnabas geleid werden om te vasten om zich beter voor te bereiden om voor de Heer te werken. Voor nieuwe kracht van God. Als je een grote behoefte voelt voor duidelijkheid voor een specifieke situatie. Dan ga je bidden en vasten voor een doorbraak. In *Hand 14:23* worden de oudsten biddend en vastend opgedragen aan de Heer. Overal waar de heilige Geest is, kan het verlangen groeien om te vasten en te bidden. En ook dit moet zoals eerder gezegd geen regel worden. Altijd geleid door de heilige Geest op het wanneer en hoe. Soms gaat het ook op de automatische piloot dat je zo bezig bent om God te zoeken dat je opeens de tijd vergeten bent en je slaat dat ene eetmoment over. Helemaal niets mis mee om dit af en toe te doen, goed voor je Geest en je lichaam kan dat best aan. Maar mocht je bijv. een eetstoornis hebben (gehad) dan is het juist weer niet handig om van eten te vasten. Gelukkig kan je vasten ook breder zien.

Geef vooral je geest voeding!

Vasten is dus in de eerste plaats een manier om tijd vrij te maken en die tijd te investeren in je relatie met God. Vasten is ***je stem in de hoge te laten horen*** *Jesaja 58:4.* Dus alles wat je tijdelijk kunt opgeven, om je beter op God te kunnen focussen, is een manier van vasten. Vasten is dus nooit bedoeld om jezelf te straffen, maar om ons op God te

kunnen richten en je hart aan Hem te geven. Sla je chill-avond een keer over en duik in de Bijbel. Kostbare tijd met God! Je geest is weer sterk en je kunt bij een volgende chill-avond ook iets betekenen voor je vrienden ☺.

'DIT ZAL IK NOOIT VERGETEN' - GETUIGENIS

Door Ruurd Visser

Wakker geworden door Zijn Woord

"Wakker geworden door Zijn woord, Zijn stem uit de verlorenheid gered door Hem, is ons een wandel in het licht bereid dank zij Zijn gehoorzaamheid." Woorden uit het lied Kapelklanken 7. Deze woorden omschrijven denk ik het beste hoe het met mij gaat. Als je wakker geroepen bent betekent dit, dat je daarvoor sliep of dommelde. En de Heer heeft twee keer iets tegen me gezegd. De eerste keer reed ik van mijn school in Frederiksoord naar mijn kamer in Doldersum. Ik zou de plek nog aan kunnen wijzen. Ik was bang voor van alles en nog wat. En de Heer nodigde me uit om met Hem te leven. Ik was er zeker van dat het de Heer was die met mij sprak. Als antwoord ben ik op belijdeniscatechisatie gegaan. Ik heb belijdenis van mijn geloof in de kerk gedaan. Het viel me op dat ik 'ja' moest zeggen tegen de leer die in die kerk verkondigd werd.

Puberteit

Mijn pubertijd beleefde ik in Emmeloord bij een pleeggezin. Mijn pleegmoeder was een schat van een vrouw. Wanneer er iemand was die hulp nodig had, dan waren ze welkom.

Gesprekken over de Bijbel

Op een keer kwam er een oud-leerling van mijn moeder op bezoek. Het gesprek ging al heel snel over de Bijbel en al de mooie dingen die daar in stonden. Ik was buiten een oude stoel groen, lichtgroen aan het verven. Mijn pleegmoeder vond het gesprek over de Bijbel wel welletjes en zei dat de bezoekster maar met mij moest praten, want ik vond Openbaring zo mooi uit de Bijbel. Zo heb ik een tijdje met haar gesproken. 's Avonds ging ik op mijn Solex naar een boerderij bij Nagele in de N.O.P. Daar kreeg ik "De gemeente in de eindtijd" van br. Van den Brink en "Kruis in de asfaltjungle" van David Wilkerson.

Het oude is voorbij, prijs de Heer

De zondag daarna was ik in gebouw Irene op Urk van de volle evangelie gemeente. Na een tijdje bekeerde ik me. Ik werd op Urk gedoopt en we zongen: "'t Oude is voorbij, prijs de Heer" (lied 87 Glorieklokken). Ik merkte dat er een begin was gekomen, het oude was voorbij en het nieuwe kwam maar dat is wel een proces geweest.

Het mooiste wat God mij vervolgens heeft gegeven is de doop in de Geest. In mijn leven daarna heb ik gemerkt dat die Geestesdoop je boven al het oude uittilt. Het spreken in tongen is voor mij net zo belangrijk als het ademen geworden.

Iets over mijn aardse leven

Mijn hele werkzame leven heb ik in de gezondheidszorg gewerkt. In Beatrixoord waar ik mijn vrouw leerde kennen, in het ziekenhuis in Assen en in een verzorgingshuis ook in Assen. Ik heb heel lang op de groepsverzorging gewerkt en op de Dagbesteding. Na mijn pensioen heb ik nog drie jaar in Smilde gewerkt, twee korte dagen. Ook op de Dagbesteding.

Bijzondere hobby

Mijn mooiste hobby is het genieten van de artikelen uit Kracht van Omhoog en uit theologische boeken die ik gescand heb. Ik heb ze allemaal in Word op mijn PC. Door het lezen van de artikelen van Cornelis Neeser uit KvO over Spanje: 'Opwekking en Pinksteren in Latijnse dreven' (*1972-1975, 45 artikelen, red.*), heb ik een grote liefde voor het Spaanse volk ontwikkeld. Voor eigen gebruik heb ik een groot aantal boeken gescand. Dat begon met een boekje uit de serie: Tekst en Uitleg. Ezra en Nehemia. Dit is een serie bestaande uit een aantal boekjes die zowel een vertaling als een uitleg hebben van een Bijbelboek. Nu heb ik de serie bijna compleet. Ik gebruik het als mijn bijschrijfbijbel op de computer. Mijn laptop gaat mee naar iedere dienst, zodat ik bij de Bijbeltekst waar de boodschap over gaat, direct aantekeningen kan maken. Inmiddels heb ik ook een groot aantal andere boeken voor mezelf gescand. Zoals het boek "Geopende ogen en dit geheimenis is groot" van drs. J.G. Hoekstra. Wat een prachtige gedachten over de relatie tussen de Heer en mij!

Naast deze prachtige hobby van zoeken en vinden gebeuren er ook heel gewone dingen in mijn leven.

Evangeliseren op de TT

Een hoogtepunt is de laatste week van juni voor mij. Dan is er in Assen de TT week. Ik doe mee met evangeliseren. De eerste keer dat ik meedeed trof ik een stel jongeren die met een parasol van een bepaald merk ijs over een landweg in Witten liep. Redelijk beschonken. We hadden een gesprek. Regelmatig denk ik nog aan hen terug. Ik denk dat het Gods manier is om mijn oor te wekken om voor hen te blijven bidden.

Koken, overvloed om uit te delen en timple spelen

Ik houd van koken met name de Sefardische (Middellandse zee) keuken. Er komt een gerecht tevoorschijn met allerlei mooie kleuren en geuren. En dan de smaak. Zo reikt God mij een leven van overvloed aan. Dat is prachtig om te delen. Nu heb ik alle tijd van de wereld. En als er dan nog tijd over is dan gebruik ik die om beter op de timple te leren spelen. De timple is een klein snareninstrument van de Canarische eilanden.

De Koning zien in al zijn pracht

Het is inmiddels jaren geleden dat God mij raakte met woorden: 'Gij zult de koning zien in al Zijn pracht'. Dat zien is een voortgaand proces, waar ik naar hart en ziel in opleef!

NIEUW BOEK VERSCHENEN VAN PAUL DE GROES 'HET VOLLE EVANGELIE VAN MARCUS' (1)

Door de redactie

We complimenteren en feliciteren de auteur en de volle evangeliegemeente 'Opstap' te Koudum met het verschijnen van deze uitleg van het Marcusevangelie. Het boek werd ons toegezonden ter bespreking in Hoger Op. Eerst laten we Paul de Groes, oudste in de VEG 'Opstap', zelf aan het woord vanaf de website van de gemeente Koudum over zijn boek:

Waarom dit boek?

Men gaat in onze wereld, net zoals in de tijd van Jezus, af op wat voor ogen is. Jezus leerde dat de zichtbare wereld niet Zijn wereld was. Uit zijn doen en laten kunnen we zien dat er gigantische krachten in de geestelijke wereld bezig zijn. Twee hoofdzaken leerde Hij ons daarom:
- Word je bewust van de geestelijke wereld en vecht tegen boze gedachten. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed maar tegen de boze machten.
- Jezus baande voor ons de weg om in de geestelijke wereld te kunnen leven. Door Zijn bloed hebben wij een geweldige wapenuitrusting gekregen. De satan kan ons niet meer aanklagen als we geloven in de losprijs die Jezus voor ons heeft betaald. Zo groeien we uit tot sterke strijders voor gerechtigheid en liefde. In dit prachtige studieboek over Marcus wordt o.a. de strijd in de hemelse gewesten eenvoudig en duidelijk uitgelegd en besproken.

De tekst van de cover op de achterzijde is geschreven door *Ann de Groes-van der Lei*, waarbij zij aangeeft hoe het raam met ijsbloemen lijkt op een spiegel in de tijd toen Marcus zijn evangelie schreef. Achterin het boek heeft zijn vrouw ook een korte levensschets van de auteur gemaakt. Daarnaast vertelt zij dat in eigen gemeente de vers voor vers-bespreking van het evangelie door de schrijver de aanleiding was tot fijne opbouwende gesprekken. We maken eruit op dat de basistekst van het boek daar met de voorbereidingen van de schrijver en die van zijn mede-oudste *Jan Wyger Aarts* en diens feedback als het ware is 'geboren.' In volle evangeliekringen kenden we nog geen complete vers voor vers verklaring op één van de evangeliën en daarmee vult Paul de Groes deze leemte nu niet slechts tot opbouw van eigen gemeente, maar evengoed voor andere volle evangelie gemeenten en hopelijk vele individuele christenen in zijn algemeenheid.

Vormgeving

Het boek telt maar liefst 300 pagina's en zestien hoofstukken (zoals in het evangelie). Het met een harde kaft gebonden boek is in drieën ingedeeld: Deel 1 In Galilea (de hoofdstukken 1 t/m 7), deel 2 Op Weg (de hoofdstukken 8 t/m 10) en deel 3 Jezus in Jeruzalem (de hoofdstukken 11 t/m 16). Het is verfraaid en verluchtigd met plaatjes en schetsjes in zwart- wit en kleur, in totaal 91 afbeeldingen. Bijbelleraar Klaas Goverts schreef voorin een aanbeveling en heeft hier en daar de tekst met aanvullingen verrijkt. Voordat Paul de Groes zijn vers voor vers commentaar geeft, wordt het boek ingeleid met een proloog, een beschrijving van de achtergrond van Marcus en Marcus in historisch perspectief.
Voor de NBG51-vertaling gebruikt hij rode tekst, voor de NBV vertaling is dat blauwe tekst en aanhalingen uit de Bijbel zijn in paarse kleur weergegeven. Achterin staan in vijf pagina's 35 notities, waarnaar met een rode * in de tekst is verwezen. Deze bieden nuttige extra informatie.

Noot

De correctie van het boek had nog zorgvuldiger gemogen. Er staan nog wat d/t-fouten in qua Nederlandse taal en dat stoort enigszins. Ook worden er een paar keer in de tekst kleine woordjes gemist. De paginaverwijzing van de notities loopt vier pagina's uit de pas. Kennelijk is er in de afronding een en ander versprongen. Ik weet wat het is: 'bedrijfsblindheid' voor je eigen tekst die je al zo vaak gezien hebt! Daar dient de lezer dus doorheen te kijken, om de inhoud verder voluit ter harte te nemen!

Inhoud

In het volgende nummer hopen we meer over de inhoud van het stevige boek te schrijven (nu we op dit moment tot en met geboeid de hoofdstukken 1 t/m 8 hebben doorgenomen!). We bevelen deze toelichting op Marcus van harte aan! *Het luxe uitgevoerde boek 'Het volle evangelie van Marcus' is voor € 28,95 te bestellen via de webshop van auteur Paul de Groes bij de drukker Brave New Books:* https://www.bravenewbooks.nl/p.l.degroes

WEBSITES

Die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- https://www.hoger-op.nl/gemeenten
- https://www.hoger-op.nl/links

Nieuw artikel van de redactie op de website:
'Een vurig verlangen: verder met de Heer!'
Idem **'Tegenstrijdigheden in Israëlvisie van ds. Lohuis'** door Piet Guijt. **Blijvend volk van God?**
Lohuis probeert duidelijk te maken dat het natuurlijke volk Israël nog steeds het volk van God zou zijn, en dat de zgn. vervangingsleer fout is. Want volgens hem zou deze leer zeggen dat God het Joodse volk zou hebben afgeschreven, omdat zij Jezus hebben afgewezen. Maar dat is geen enkel argument vóór de mening van Lohuis, want God schrijft *niemand* af die tot Jezus komt. Lees meer...